

1. ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Μέσο: ΗΜΕΡΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ημ. Έκδοσης: . . .07/03/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .09/03/2019

Σελίδα: 3

ΓΡΑΦΕΙ Ο
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ

Το δημογραφικό πρόβλημα για την πατρίδα μας

Ένα από τις μεγαλύτερες βόμβες στα θεμέλια της πατρίδας μας αποφάσισε να ανοίξει, έστω και με καθυστέρηση το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Το δημογραφικό ως έλλειμμα πληθυσμού είναι από τα μεγάλα γνωστά προβλήματα εδώ και κάμποσες δεκαετίες.

Το ξέρουμε χρόνια τώρα και οι ειδικοί έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου, ότι οι Έλληνες δεν κάνουν πολλά παιδιά. Ακόμη και τα χρόνια πριν την κρίση, τα χρόνια των “παχέων” αγελάδων το πρόβλημα υπήρχε, απλά η κρίση έδωσε το τελειωτικό χτυπημα και έχουμε μπροστά μας πλέον μια ζοφερή πραγματικότητα. Αν δεν κάνουμε άμεσα κάτι το 2050 θα είμαστε κατά δυο μίση εκατομμύρια λιγότεροι, άλλωστε από τώρα και αυξητικά χρόνο με το χρόνο, οι γεννήσεις υπολείπονται των θανάτων. Στη Βουλή στην συζήτηση που διεξήχθη με την παρουσία του Πρωθυπουργού και των αρχηγών των κομμάτων, στα πλαίσια της παρουσίασης του πορίσματος της διακομματικής επιτροπής για το δημο-

γραφικό, ακούστηκαν πολλές και ενδιαφέρουσες προτάσεις. Τουλάχιστον υπάρχει μια αφύπνιση των πολιτικών για το πρόβλημα. Οι λύσεις δεν είναι εύκολες και τα αποτελέσματα άμεσα. Όμως χρειάζονται δράσεις συνθέτες και στοχευμένες, οι οποίες μπορεί να λειτουργήσουν θετικά, μόνο εάν έχουν συναίνεση και διαχρονικότητα, κάτι για το οποίο δεν μας έχουν συνηθίσει και πολύ οι ελληνικές κυβερνήσεις. Απαιτείται ενημέρωση και στήριξη με νόμους και χρήματα στις οικογένειες που θα αποκτήσουν πάνω από ένα παιδιά.

Υποδομές, όπως παιδικό σταθμοί, υγειονομική κάλυψη και φροντίδα καθώς και μεριμνά για την μητέρα και τα παιδιά της. Σχολεία που θα λειτουργούν κατά τρόπο που θα διευκολύνει τους εργαζόμενους γονείς και όχι θα γίνεται εμπόδιο ή θα κινητοποιεί κάθε γιαγιά παππού ή συγγενή, γιατί αλλιώς το ημερήσιο πρόγραμμα δεν βγαίνει. Είναι πολλά και σύνθετα τα προβλήματα, όμως από το να τελειώσουμε σαν χώρα μέσα σε έναν αιώνα, καλύτερα να πάρουμε τα αναγκαία μέτρα και να

υποστούμε θυσίες. Ακόμη και οι μετανάστες θα μπορούσαν να συμβάλουν στην ανάκαμψη του πληθυσμού. Όμως και αυτό θέλει μέτρο και προσοχή.

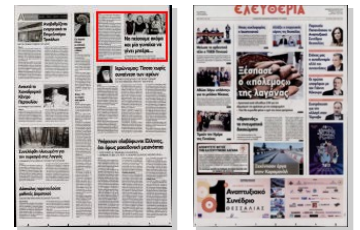
Οι καιροί έχουν αλλάξει δεν ζούμε σε περικλειστές κοινωνίες. Η ανθρώπινη επικοινωνία και οι σχέσεις είναι σε διαφορετικό επίπεδο απ’ ότι δύο τρείς αιώνες πριν. Να δεχτούμε, να ενσωματώσουμε, να κάνουμε δικούς μας ανθρώπους που η μοίρα το έφερε να ζουν και να προσδεύουν αυτοί και τα παιδιά τους στον τόπο μας, αλλά προσοχή μην αντί να τους ενσωματώσουμε. αλλάξουμε τελείως εμείς, χάνοντας γλώσσα θρησκεία ήθη και έθιμα. Αυτά για πολλούς από την παρούσα κυβέρνηση είναι άγνωστες λέξεις δυστυχώς. Ενώ το μικρό αρχικό ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ και όχι φυσικά αυτούς που τις έφεραν στην εξουσία. Σε αυτούς και όλους εμάς εναπόκειται να φυλάξουμε Θερμοπύλες αλλά και να πάρουμε δραστικά και άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση του τεράστιου αυτού προβλήματος της υπογεννητικότητα στην πατρίδα μας.

2. ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΜΗΤΕΡΑ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .08/03/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .09/03/2019

Σελίδα: 10

ΑΘΗΝΑ

Την ημέρα της γυναίκας τίμησε -δύο ημέρες νωρίτερα - το βράδυ της Τετάρτης ο φιланθρωπικός οργανισμός life line της ηριγκίπισσας Αικατερίνης της Σερβίας με επίσημο δείπνο στη Λέσχη Αξιωματικών στην οδό Ρηγίλλης.

Το δείπνο διοργανώθηκε με σκοπό την ενίσχυση κρατικών νοσοκομείων στην Ελλάδα και το παρών έδωσαν η σύζυγος του Προέδρου της Δημοκρατίας Σίσσυ Παυλοπούλου, η πρέσβης καλής θελήσεως της Ουνέσκο κ. Μαριάννα Βαρδινογιάννη, ο αρχηγός του Πολεμικού Ναυτικού ανιναύαρχος Νικόλαος Τσουνής, καθώς επίσης διακεκριμένοι επιστήμονες και επιχειρηματίες.

Η κυρία Παυλοπούλου εστίασε στο πρόβλημα της υπογεννητικότητας επισημαίνοντας «θέλω να μιλήσω για τις γυναίκες που δεν γεννήθηκαν ακόμα». Στη σύντομη ομιλία της έκανε λόγο για μάστιγα που ταλανίζει την Ελλάδα και δεν πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους.

«Σύμφωνα με την πιο αισιόδοξη εκδοχή, το 2050 θα είμαστε 8,8 εκατομμύρια και ένας στους τρεις θα είναι άνω των 65 ετών... Με τρία παιδιά και επτά εγγόνια θα μπορούσα να πω πως έκανα ό,τι μπορούσα αλλιώς δεν είναι έτσι. Είναι σημαντικό να πείσουμε ακόμα και μία επιπλέον γυναίκα να γίνει μητέρα...

Οφείλουμε να αντιδράσουμε σε αυτή την απειλή» είπε η κυρία Παυλοπούλου.

Να πείσουμε ακόμα και μία γυναίκα να γίνει μητέρα...

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

3. ΔΩΡΕΑΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΕ ΥΠΟΓΟΝΙΜΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ

Μέσο: ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ_ENJOY

Ημ. Έκδοσης: . . .10/03/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .09/03/2019

Σελίδα: 47

Δωρεάν βοήθεια σε υπογόνιμα ζευγάρια

Ελπίδες δημιουργίας οικογένειας σε υπογόνιμα ζευγάρια, τα οποία δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να καλύψουν τις δαπάνες των προσπαθειών της εξωσωματικής γονιμοποίησης στη χώρα μας που μαστίζεται από την υπογεννητικότητα, ευελπιστεί να δώσει ένας νέος φορέας που δημιουργήθηκε πρόσφατα. Το όραμα που γίνεται πραγματικότητα ανακοίνωσαν σήμερα σε συνέντευξη Τύπου στο Ίδρυμα Θεοχαράκη οι γιατροί αναπαραγωγής Βασίλης Κελλάρης και Χάρης Χηνιάδης: την ίδρυση του μη κερδοσκοπικού Σωματείου Be-Live, το οποίο έχει ως κύριο σκοπό να βοηθήσει τα υπογόνιμα ζευγάρια που ονειρεύονται να αποκτήσουν παιδί προσφέροντας δωρεάν τις υπηρεσίες τους.

Η ένταξη στο πρόγραμμα της Be-Live μπορεί να γίνει μόνο μέσω ηλεκτρονικής αίτησης στην ιστοσελίδα www.be-live.gr.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν ζευγάρια από κάθε γωνιά της Ελλάδας, εφόσον πληρούν τα οικονομικά και ιατρικά κριτήρια.

ΣΕΛΙΔΑ

02

Είμαστε λίγοι, τα βγάζουμε πέρα δύσκολα

Το δημογραφικό βρέθηκε στο επίκεντρο της ελληνικής Βουλής στις αρχές της περασμένης εβδομάδας με τρόπο επιτακτικό. Αφορμή ήταν το πόρισμα της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για το Δημογραφικό, που λίγο πολύ μας θυμίζει ότι μεταξύ 2035 και 2050 ο πληθυσμός της χώρας θα έχει συρρικνωθεί σημαντικά, ενώ θα αποτελείται σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από ανθρώπους ηλικίας άνω των 60 ετών.

Οι νέοι φεύγουν στο εξωτερικό σε αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης και όσοι μένουν εδώ το μόνο που δεν σκέφτονται είναι να φτιάξουν οικογένεια. Εξάλλου, η ακριβής απάντηση στο γιατί δεν αποφασίζουν οι Έλληνες να στήσουν το δικό τους σπίτι και να κάνουν παιδί, ήρθε λίγα 24ωρα αργότερα από το ΙΜΕ της ΓΣΕΒΕΕ, το οποίο διεξήγαγε έρευνα που έβγαλε συμπεράσματα ανάλογα με αυτά που οι περισσότεροι ζούμε στην καθημερινότητά μας. Σύμφωνα με την έρευνα, ένα στα δύο νοικοκυριά δηλώνει ότι το μηνιαίο εισόδημα δεν επαρκεί για όλο τον μήνα, παρά για το πρώτο 20ήμερο. Το μεγαλύτερο πρόβλημα φυσικά και καταγράφεται στα πολυμελή νοικοκυριά, όπου το μηνιαίο εισόδημα εξαντλείται πριν να τελειώσει ο μήνας σε ποσοστό 62,6%!

Για αποταμίευση ούτε λόγος, αφού 9 στα 10 νοικοκυριά έχουν ήδη δηλώσει ότι δεν τους περισσεύει ούτε ευρώ, για να βάλουν στην άκρη.

Τρία στα 10 νοικοκυριά ζουν με ετήσιο εισόδημα μικρότερο από 10.000 ευρώ, ενώ 2 στα 10 έχουν τουλάχιστον 1 άνεργο μέλος.

Η δεκαετής κρίση και ο τρόπος που επιλέχθηκε να

αντιμετωπιστεί είναι εμφανής στην έρευνα για τα νοικοκυριά και τον τρόπο διαβίωσής τους.

Το θετικό της υπόθεσης είναι πως οι δείκτες που αποτυπώνουν τη γενική κατάσταση βελτιώνονται. Μπορεί δηλαδή το 43,9% των νοικοκυριών να έχει δηλώσει μείωση των εισοδημάτων το 2018 σε σχέση με το 2017, αλλά και ένα αυξανόμενο ποσοστό (48,9% έναντι 35,6% στην έρευνα 2017) δήλωσε σταθεροποίηση της εισοδηματικής του κατάστασης. Αύξηση του εισοδήματος δήλωσε το 7,1% των νοικοκυριών έναντι του 2% της περσινής έρευνας εισοδήματος.

Όταν φτάσει η ώρα για κάτι έκτακτο, οι Έλληνες κάνουν την προσευχή τους, αφού ποσοστό 18,7% δηλώνει ότι δεν θα μπορούσε να καλύψει μία έκτακτη πληρωμή 500 ευρώ, ενώ το 45% θα κάλυπτε αυτή τη δαπάνη με μεγάλη δυσκολία.

Παρ' όλες τις δυσκολίες πάντως, οι Έλληνες είμαστε ικανοί να φτάσουμε ψηλά. Ακόμη και στη NASA. Μία σπάνια συνέντευξη με έναν πρωτοπόρο Έλληνα επιστήμονα, τον Σταμάτη Κριμιζή, φιλοξενεί σήμερα η «ΜτΚ». Ο πρωτοπόρος πλανητικός επιστήμονας της NASA, ο ακαδημαϊκός και διευθυντής διαστημικών προγραμμάτων στο πανεπιστήμιο Τζον Χόπκινς των ΗΠΑ, μιλάει μεταξύ άλλων και για την πικρία που του προκάλεσε η ενασχόλησή του με τον Ελληνικό Διαστημικό Οργανισμό.

Καλό τριήμερο με τη «ΜτΚ», που αυτήν την εβδομάδα τη βρίσκετε από το Σάββατο στα περίπτερα και μην ξεχάσετε να πετάξετε το χαρταετό την Καθαρά Δευτέρα.

«ΜτΚ»

‘Η θρησκευτική ουδετερότητα στο Σύνταγμα

του Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσόστομου Γ΄

ΚΑΤ’ ΑΥΤΑΣ, ήλθε στο προσκήνιο, ως μη ώφελε, η έννοια της ουδετεροθρησκείας. Εισήχθη στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 3 του Συντάγματος ως πρόταση στην αναθεώρηση του όλου άρθρου, το οποίο, ως γνωστόν, καθορίζει τις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας. Ωστόσο η έννοια της ουδετεροθρησκείας είναι μία άοριστη και άσπμφής έννοια, η οποία στο διενδές εκκλησιαστικό δίκαιο έχει ποικίλες ερμηνείες.

Ο όρος «θρησκευτική ουδετερότητα» ή «ουδετεροθρησκεία» έχει βαθεί την ρίζα του στον παραγμένο 16ο αιώνα στην Ευρώπη, με τα γεγονότα της Μεταρρύθμισης και τους θρησκευτικούς πολέμους. Τό ιδεολογικό αυτό μόρφωμα είναι γέννημα της άπολυτοποίησης του όρθου λόγου και του δόγματος *Deus Creator, sed non Gubernator*, παραποήσεις του χριστιανισμού. Στο βάθος κρύβεται μία πεπλανημένη αντίληψη γιά λύτρωση από τον «σκοταδιαμό της θρησκείας», δηλαδή αθείσμος. Ο Διαφωτισμός, στή συνέχεια, τον 18ο αιώνα, φάνηκε ως πανάκεια γιά την ειρήνευση των κοινωνιών, χωρίς βέβαια νά επιλύσει τά βασικά όντολογικά προβλήματα του ανθρώπινου βίου. Μερικά κράτη υιοθέτησαν τον όρο ουδετεροθρησκεία γιά νά σταματήσουν οι διενδεις και αντιπαραθέσεις της διαχασμένης χριστιανωσύνης κυρίως μεταξύ Καθολικισμού και Προτεσταντισμού. Ίδιως τό πολίτευμα των ΗΠΑ χρησιμοήσε τά

μέγιστα τήν ουδετεροθρησκεία γιά νά εξασφαλίσει τήν άμεροληψία του έναντι των πολυαίθμων θρησκευμάτων και αίρέσεων που έμφανίστηκαν στή χώρα. Άλλα γεννάται τό εύλογο ερώτημα: Στήν δική μας χώρα πός τί η υιοθέτηση της ουδετεροθρησκείας, ένός ξένου δηλαδή προτάγματος στο Σύνταγμα της Ελλάδος; Είχαμε στον έλλαδικό χώρο θρησκευτικούς πολέμους; Υφίσταται στενός ένγκαλισμός Εκκλησίας και Κράτους; Δέν άσκει τήν νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική λειτουργία τό Κράτος με τά θεσμικά όργανά του; (Πρόεδρος Δημοκρατίας-Βουλή-Κυβέρνηση-Δικαστήρια)

‘Επειτα τί προσθέτει η ρήτρα της ουδετεροθρησκείας, αν προσθέτει, τήν στιγμή που υπάρχει τό άρθρο 13 του Συντάγματος, τό όποιο κατοχυρώνει πληρέστατα τό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας με όλα τά θετικά επικόλουθα του δικαιώματος αυτού; Άλλωστε δέν θά μπορούσε νά είναι και διαφορετικά άφου η έντική έννομη τάξη έχει άρρηκτο σύνδεσμο με τήν Ευρωπαϊκή Σύμβαση Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων και ειδικότερα με τό όλο περιεχόμενο του άρθρου 9 και τήν νομολογία του αντίστοιχου Δικαστηρίου του Στρασβούργου. Έξ άλλου, άειπτε, η

όρθόδοξη Εκκλησία σέβεται τά ανθρώπινα, άτομικά δικαιώματα και διδάσκει παγίως ότι «όπου η της πίστεως ευγένεια, ούδεις βάρβαρος, ούδεις Έλλην, ούδεις ξένος, ούδεις πολίτης, άλλ’ είςμιν άπαντες άξιώματος άναβαίνουσιν ύπεροχήν» (1ω. Χρυσοστόμου ΡΓ. 60,406). Στο ίσχύον Σύνταγμα θετικότερα συνυπάρχουν τά άρθρα 3 και 13 και ούδόςως διαταράσσει τό ένα τό άλλο.

‘Η άριστολογία της ρήτρας αυτής φέρει συνάμα και έναν άλλο προβληματισμό. Τίθεται τό μείζον ερώτημα: Γνωρίζουμε, με συγκεκριμένη επάρκεια, τό σκεπτικό του συνταγματικού νομοθέτη, τό βούλημα, καθορίζον ασφέστατα τήν έννοια, τό περιεχόμενο, τήν αιτία και τόν σκοπό της εισαγωγής της ρήτρας αυτής στο ύπό αναθεώρηση Σύνταγμα; Ποιό είναι τό background, και ποιός θά τό ερμηνεύσει; Θά προσθέσουμε στα έκάστοτε Δικαστήρια τήν επίλυση των διαφορών που θά προκύψουν και αντί της συνοχής και ήρεμίας της κοινωνίας θά επικρατεί η άβεβαιότητα και η αστάθεια μέχρι τήν έκδοση της δικαστικής απόφασης; Ακόμη μία σειρά ζητημάτων, ως έορτολόγιο, έπισημες άργίες και τελετές, ιερά σύμβολα, και άλλες θρησκευτικές εκδηλώσεις, πός θά αντιμετώπισθούν όλα αυτά με τήν

έφαρμογή της ουδετεροθρησκείας; Τά ζητήματα αυτά δέν είναι ούδόςως δευτερεύουσας σημασίας γιά τόν έλληνικό λαό που στήν συντριπτική πλειοψηφία του άποδέχεται τήν όρθόδοξη χριστιανική διδασκαλία. Γί αυτό και προχειρότητα στον ύπερτατό νόμο δέν συγχωρείται. ‘Ισχύει έν προκειμένο ό βιβλικός λόγος κατ’ αναλογίαν, «ό άδικών άδικησάτω έτι, και ό άγιος άγιασθήτω έτι, ίδου έρχομαι ταχύ και ό μισθός μου μετ’ έμου, άποδούναι έκάστω ως τό έργον έσται αυτού». (Άποκ. 22,11-12)

Στό σημείο αυτό αξίζει νά υπογραμίσουμε ότι γιά ήρτη αυτή δέν έχει και γιά έναν ακόμη λόγο θέση στο άρθρο 3 και μάλιστα έμφαντικά ως πρώτη παράγραφος. Ο λόγος είναι ότι έρχεται σε ζεύθεια αντίφαση με τό άμέσως παρακάτω κείμενο, τό όποιο όμλει γιά «έπικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα, τήν ‘Ορθόδοξη Εκκλησία». Δηλαδή, από τό ένα μέρος ουδετεροθρησκεία και από τό άλλο έπικρατούσα θρησκεία στην ‘Ορθόδοξη Εκκλησία. Έξαρτάται βεβαίως ποια έρμηνεία δίδεται έκαστοτε στον όρο «έπικρατούσα θρησκεία» που έχει και διαπιστωτικό και κανονιστικό χαρακτήρα. Όπως επίσης άπαράδεκτη κρίνεται η άπάληψη της λέξεως «Άνατολικός’ ‘Ορθόδοξης

Εκκλησίας, του όνόματος του Χριστού ως και έν συνεχεία η φράση, «η όρθόδοξη Εκκλησία, που γνωρίζει κεφαλή της τόν Κύριο ήμών ‘Ιησού Χριστό». Έν προκειμένο δημιουργείται σύγχυση και άκόμη περισσότερη άοριστολογία, καθ’ ότι έχει πάντοτε σημασία η άκρίβεια της όρολογίας και μάλιστα σε νομικά κείμενα ως και η αντίστοιχη θεολογική και εκκλησιολογική. Ποιανού είναι η ‘Ορθόδοξη Εκκλησία; Δέν είναι τόν Χριστό; Τί μάς φοβίζει η έπίκληση του θείου ‘Ονόματος; Τί έμποδίζει νά αναγράφεται τό όνομα του Χριστού; Γιατί άραγε αυτός ό έξοβελισμός του Χριστού, ύπενθυμίζοντας έν προκειμένο τήν γνωστή φράση των Γαδερηνών τού Εύαγγελίου: «Και ήρξαντο παρακαλείν (τόν Χριστόν) άπελθειν από των όρίων αυτών» (Μάρκ. 5,17).

Γιά νά γίνει όμως κατανοητό αυτό χρειάζεται μία όλόκληρη παιδεία με τήν ευρύτερη έννοια του όρου. Παιδεία στο τί είναι τελικά Εκκλησία; Καθ’ ότι επικρατεί άγνοια η ήμμάθεια. Έχουμε ένα σοβαρό έλλειμμα εκκλησιολογίας. Όμιλοισ πολλοί περι Εκκλησίας χωρίς γνώση γιά τήν φύση, τήν οσία και τό περιεχόμενο της. Αυτός είναι στο βάθος ό λόγος και η αιτία των αντιεκκλησιαστικών άπόψεων, του άρνησμου γιά τήν

άπλως ένα νομικό κείμενο άλλα ένα μνημειώδες ρήμα, έμβληματικό του Έλληνικού Γένους και της μακράωνης ιστορίας του. ‘Η ‘Ορθόδοξη και περαιτέρω η ‘Ορθόδοξη Εκκλησία με τήν ουδετεροθρησκεία δέν φοβάται, ούτε μιώνεται, ούτε έχει ανάγκη έξωτερικού γοήτρου. ‘Η Πολιτεία με μία τέτοια υιοθέτηση της ουδετεροθρησκείας, δηλαδή άποστασιοποιημένη από τίς προγονικές ρίζες της, θά πορεύεται συνεχώς, με αντίφάσεις, με έγκλωβισμούς σε ιδεολογικά μορφώματα, σε παρακμακές ήθικές καταστάσεις, τελικά σε βλάβη του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας. ‘Η Πολιτεία έχει ανάγκη τήν Εκκλησία και όχι αντίθέτως. Γιά νά μιλήσουμε ένδοκοσμικά αυτό άπαιτεί τό έθνικό συμφέρον, ό ρεαλισμός γιά τήν συντήρηση της ύπόστασης του Έθνους μέσα στή δίνη της συνεχώς αύξανόμενης παγκοσμιοποίησης και αστάθειας λαών και κρατών, η μη καταγραφή της ρήτρας αυτής.

Κοντολογίς, με τήν ψυχρόσυνθεση του ελληνικού λαού δέν συνάδει η ουδετεροθρησκεία ούτε και επικροτείται. Έν τέλει, άραγε, έχουμε σκεφθεί εκθέτους, τους πρώτους ενάκτες των Συνταγμάτων της Ελλάδος, άμέσως μετά τήν άνεξαρτησία του Έθνους, με ποιο πνεύμα διετύπωσαν τά νομοθετικά έκείνα κείμενα; Υπάρχει σήμερα αυτή η σοφία τους γιά τήν όρθόδοξη και τόν ελληνισμό; Αυτό όμως είναι θέμα πρωτίστως συνείδησης.

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 09/03/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 09/03/2019

Σελίδα: 7

Επικίνδυνες απόψεις για την εθνική συνοχή και το εθνικό μέλλον της Ελλάδος

Η συζήτηση, προσφάτως, στη Βουλή για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας έδωσε την ευκαιρία στον πρωθυπουργό να αποκαλύψει ωμά τη συγκαλυπόμενη μέχρι τώρα πολιτική των ανοικτών συνόρων στην παράνομη μετανάστευση. Το επιμήθιο μέχρι τώρα ήταν οι αναξιοπαθούντες πρόσφυγες, που καταφεύγουν στην Ελλάδα για να προστατεύσουν τη ζωή τους και οι οποίοι «διασώζονται», περιβάλλονται και προ-εθούνται στη συνέχεια για μόνιμη εγκατάσταση στη χώρα για λόγους ανθρωπισμού και αλληλεγγύης και με οικονομική βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για όσους παρακολουθούν από κοντά τα ακριβώς συμβαίνει και ποια είναι η πραγματικότητα, το επιμήθιο αυτό είναι απλώς φύλλο συκής μιας πολιτικής, που δεν λέει το όνομά της και θέλει να αποκρύψει τους στόχους της για να μην προκαλέσει αντιδράσεις, προώρως αποκαλυπτόμενη, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη μεταίωσή της.

Η αλήθεια είναι ότι:
● Η Ελλάδα υπερακοντίζει και «πρωτοπορεί» στην πολιτική των ανοικτών συνόρων, ενώ όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες έχουν πάρει αυστηρά μέτρα ελέγχου των συνόρων τους. Την ίδια στιγμή που από τη γεωγραφία της είναι πύλη εισόδου για τους παράνομους μετανάστες στην Ευρώπη και στόχος μιας ασύμμετρης Τουρκικής πολιτικής, που θέλει να προωθήσει τη Μουσουλμανική μετανάστευση στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

● Το 90% των παράνομων μετανάστων δεν είναι πρόσφυγες, με τον ορισμό που καθορίζει η Διεθνής Σύμβαση του 1958 για τους Πρόσφυγες. Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό, πρόσφυγας είναι αυτός που φεύγει από τη χώρα του και καταφεύγει σε μια γειτονική

ασφαλή χώρα για να προστατεύσει τη ζωή του και την οικογένειά του, με στόχο την επιστροφή στη χώρα του μόλις αποκατασταθούν συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας. **Με την έννοια αυτή, γιατί οι Πακιστανοί, οι Μπαγκλαντεσιανοί, ακόμη και οι Αφγανοί αλλά και οι Μαροκινοί, οι Αλγερινοί, οι Αφρικανοί αδιακρίτως και οι άλλοι παράνομοι μετανάστες απ' όλο τον κόσμο (ανέρχονται σε 100 περίπου εθνότητες) είναι δήθεν «πρόσφυγες» και γίνονται δεκτοί ως υποψήφιοι δικαίωχοι ασύλου;**

● Με βάση την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία για το άσυλο, οι παράνομοι μετανάστες, για τους οποίους δεν θεμελιώνεται δικαίωμα ασύλου, επαναπροωθούνται στις χώρες τους (απελαινούνται). Η Ελλάδα, με την παρούσα κυβέρνηση, δεν απελαύνει κανέναν. Είναι γι' αυτή θέμα δήθεν αρχής: **Η παράνομη αυτή πρακτική, σε συνδυασμό με την πολιτική των ανοικτών συνόρων, καθιστά την Ελλάδα κυριολεκτικά ξέφραγο αμπέλι.** Αυτό εξηγεί και το γεγονός ότι παράνομοι μετανάστες από τις άκρες όλου του κόσμου και από τα πιο απόθινα μέρη προστρέχουν στην Τουρκία για να μπουκ στην Ελλάδα είτε από τα νησιά του Αιγαίου είτε από τον Έβρο.

Στο πλαίσιο της πολιτικής αυτής, το Λιμενικό Σώμα, αντί να προφυλάσσει τα σύνορα της χώρας και να αποτρέπει την είσοδο πα-

ράνομων μετανάστων, έχει μετατραπεί σε Υπηρεσία Μεταφοράς των Λαθρομεταναστών και Εισαγωγής τους στη χώρα. Τον ίδιο ρόλο παίζει και η περιβόητη Ευρωπαϊκή Υπηρεσία FRONTEX. Σπεύδει και αυτή να παραλάβει οποιαδήποτε πλεούμενο εμφανισθεί στον ορίζοντα, με παράνομους μετανάστες, συνοδευόμενο συχνά από σκάφος της Τουρκικής Ακτοφυλακής. Το μόνο που κάνει είναι να καταγράφει τα στοιχεία και το DNA των παράνομων μετανάστων για να διευκολύνει την επαναπροώθησή τους στην Ελλάδα, με βάση τον κανονισμό του Δουβλίνου, στην περίπτωση που κατορθώσουν να μεταβούν σε άλλη Ευρωπαϊκή χώρα. Όλοι γνωρίζουμε τη Συμφωνία που έχει υπογραφεί μεταξύ Τουρκίας και Ευρώπης, με αντάλλαγμα αρκετά δισεκατομμύρια ευρώ και υποσχέσεις για διπλωματικά επίσης ανταλλάγματα στον τομέα της Τεχνολογικής Ενώσεως της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και στην άρση των θεωρήσεων (βίζας) για την είσοδο των Τούρκων υπηκόων στην Ευρώπη. **Η Συμφωνία αυτή προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η Τουρκία είναι υποχρεωμένη να δέχεται πίσω στο εδαφός της τους παράνομους μετανάστες, στους οποίους δεν παραχωρείται άσυλο.**

Η πρόνοια αυτή της Συμφωνίας είναι ανεργός με ευθύνη της Ελλάδος. Δεν ζητά δηλαδή η Ελλάδα την επανεισδοχή των παράνομων μετανάστων, που δεν είναι πραγματικοί πρόσφυγες, με το επιχείρημα διαφόρων ΜΚΟ ότι η Τουρκία δεν είναι δήθεν

ασφαλή χώρα.

Με απλά λόγια, η Ελλάδα έχει δεχθεί, στην πράξη, το αμάλγαμα μεταξύ προσφύγων και παράνομων μετανάστων και έχει αφήσει το θέμα των Επιτροπών που αποφασιίζουν για το άσυλο σε διάφορες ΜΚΟ, που προωθούν ενσυνειδήτως την παράνομη μετανάστευση.

● Υπό τις συνθήκες αυτές, η Άγκυρα απέκτησε ένα διπλό διπλωματικό όπλο έναντι της Ελλάδος. Μπορεί, πρώτον, να πιέζει την Ελλάδα με περαιτέρω αύξηση των γεγομένων μεταναστευτικών ροών, εκμεταλλευόμενη την πολιτική των ανοικτών συνόρων. Μπορεί, δεύτερον, να διεξάγει, χωρίς κανένα πρόβλημα, έναν συστηματικό ασύμμετρο πόλεμο κατά της Ελλάδος, με πρώτο στόχο τη **δημογραφική γκρίζοποίηση του εποφθαλμιούμενου Ανατολικού Αιγαίου** και δεύτερο τη δημιουργία μιας νέας μεγάλης Μουσουλμανικής μειονότητας, την οποία θα ποδογετεί, και γενικότερα την καταστροφή της εθνικής συνοχής της χώρας.

Είναι τραγικό, με την αφελή, ιδεολογική και άκριτη πολιτική της, να έρχεται η κυβέρνηση αρωγός των επεκτατικών σχεδιασμών της Άγκυρας σε βάρος της Ελλάδος.

● Γιατί όμως ακολουθεί η κυβέρνηση αυτή την πολιτική; Δεν αντιλαμβάνεται τι διακυβεύεται; Η διαπίστωση είναι θλιβερή και την επιβεβαίωσε με όσα είπε ο ίδιος ο πρωθυπουργός στη Βουλή. **Η Αριστερά, που κα-**

τέλαβε εξ υπαρχαγής την εξουσία, ενώ αναπροσωπεύει μια μικρή μειοψηφία, άγεται πλήρως από την παγκοσμιοποίηση και τα ιδεολογήματα του γνωστού κερδοσκόπου και χρηματιστικού ολιγάρχη Σόρος.

Είναι γνωστό ότι ο κύριος αυτός διαθέτει, κατά δική του ομολογία, πολλά δισεκατομμύρια ευρώ για την προώθηση της παράνομης μεταναστεύσεως, κατά πρώτο λόγο στην Ευρώπη. Συνδέει την πολιτική αυτή με τη μετάλλαξη της Ευρώπης και την αποδόμηση των εθνών της. Τα Βαλκάνια και ειδικότερα η Ελλάδα αποτελούν προνομιακό στόχο για τον Τζορτζ Σόρος, που εντάσσει τη δράση του και στη γεωπολιτική των Βαλκανίων, όπου ανταγωνίζονται ΗΠΑ και Ρωσία. Η μετάλλαξη της Ελλάδος συμμορεύεται με την επιδικωκόμενη αλλαγή της γεωπολιτικής των Βαλκανίων.

Ο Έλληνας λαός βρίσκεται μπροστά σε μια απροκάλυπτη απειλή εθνικού αφανισμού. Για πρώτη φορά στη Νεοελληνική ιστορία επιχειρείται, από την ίδια την κυβέρνηση της χώρας, μαζικός αποικισμός με Ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Δεν είναι αυτό επίλυση του δημογραφικού προβλήματος. Είναι αντεθνικό έργο, που εμπνέεται ιδεολογικά από ξένους σχεδιασμούς και δεν έχει καμιά σχέση ούτε με ανθρωπισμό ούτε με οικουμενικές δήθεν αξίες, που εκπορεύονται από την ψυχή των ανθρώπων, που είναι η πατρίδα τους.

Γράφει ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΕΑΡΧΟΥ Πρόεδρος κ.τ.

Του ΝΟΤΗ ΜΑΡΙΑ*

Η Ελληνική πολύτεκνη οικογένεια δεν προσφέρει απλά νέα μυαλά, φρέσκο εργατικό δυναμικό και νέες δυνατότητες παραγωγής πλούτου και ευημερίας, αλλά κυρίως είναι στυλοβάτης των αρχών, των αξιών, της παράδοσης και της Ελληνικής κοινωνίας

Δημογραφικό: Λύση α λα Τσίπρα... μέσω Μαρακές

Η προκλητική δήλωση στη Βουλή του Α. Τσίπρα, ότι το δημογραφικό στην Πατρίδα μας θα λυθεί διότι με την μετανάστευση χιλιάδων αλλοδαπών από τις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, σε συνδυασμό με τις αθρόες ελληνοπολιτικές αλλοδαπών, καταδεικνύει τη στρατηγική της νέας τάξης πραγμάτων που δεν είναι άλλη από την δημιουργία ενός φθηνού εφεδρικού εργατικού στρατού, που θα σπάσει τα μεροκάματα και θα αυξήσει τα κέρδη των πολυεθνικών ομίλων. Για τον λόγο αυτόν, άλλωστε, ο Α. Τσίπρας υπέγραψε το περίφημο Σύμφωνο του ΟΗΕ για την Μετανάστευση στο Μαρακές του Μαρόκου, ένα Σύμφωνο που αναγορεύει την μετανάστευση σαν διότι «πηγή ευημερίας και βιώσιμης ανάπτυξης» κορηγώνοντας ταυτόχρονα σε κάθε αλλοδαπό το ακώλυτο δικαίωμα μετανάστευσης σε οποιαδήποτε χώρα-μέλος του Συμφώνου του Μαρακές. Όπως είχαμε επισημάνει με άρθρο μας στις 16/10/2017 «οι καταστροφικές συνέπειες των μνημονίων στη μείωση των γεννήσεων και του ενεργού πληθυσμού καταγράφονται και σε δημοσίευμα του eποικονομία.gr (1-10-2016). Σύμφωνα με το δημοσίευμα τρία αρνητικά ρεκόρ καταρρίφθηκαν μέσα στο 2015 όσον αφορά στην φυσική κίνηση (γεννήσεις- θάνατοι) του πληθυσμού.

Πρώτον, οι γεννήσεις περιορίστηκαν στο χαμηλότερο επίπεδο από τότε που ξέσπασε η κρίση. Δεύτερον, οι θάνατοι κατέρριψαν ρεκόρ πενταετίας. Και τρίτον, σημειώθηκε το μεγαλύτερο αρνητικό ισοζύγιο της σχέσης γεννήσεων-θάνατων σε καιρό ειρήνης - οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις κατά τουλάχιστον 29.365 άτομα. Από το 2011 μέχρι και το 2015, ο πληθυσμός της χώρας αποκλειστικά λόγω της μείωσης των γεννήσεων και της αύξησης των θανάτων μειώθηκε κατά περίπου 90.000 άτομα. Δηλαδή, στην εν λόγω 5ετία των μνημονίων, έχει χαθεί ουσιαστικά μια μεγάλη Ελληνική πόλη. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ οι γεννήσεις το 2015 μειώθηκαν κατά 0,3% σε σχέση με το 2014, ενώ, οι θάνατοι παρουσίασαν αύξηση κατά 6,6%. Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Βερολίνου της Γερμανίας το 2017 για τον Πληθυσμό, οι δημογραφικές εκτιμήσεις για την Ελλάδα είναι δυσόπιστες. Η μελέτη επισημάνει ότι μεταξύ 2011-2016 η Ελλάδα έλασε σχεδόν το 3% του πληθυσμού της, μεταξύ άλλων λόγω της γέννησης λιγότερων παιδιών εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Από περίπου 10,8 εκατομμύρια το 2016, ο Ελληνικός πληθυσμός θα μειωθεί στα 9,9 εκατομμύρια έως το 2030. Μάλιστα, εξαιτίας, κυρίως, του μικρού αριθμού παιδιών που γεννιούνται

στη χώρα μας (περίπου 90.000 ετησίως), η Ελλάδα έχει πλέον έναν από τους πιο γερασμένους πληθυσμούς στην Ευρώπη, καθώς πάνω από το 1/5 των κατοίκων της (το 21%) είναι άνω των 65 ετών. Μόνο η Ιταλία στην Ευρώπη έχει υψηλότερο ποσοστό ηλικιωμένων. Οι ερευνητές προβλέπουν ότι, με βάση τις έως τώρα δημογραφικές τάσεις, η Ελλάδα είναι πιθανό πως θα έχει τη χειρότερη σε όλη την Ευρώπη αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους έως το 2050. Σύμφωνα με την έκθεση, η Ευρώπη είναι δημογραφικά διαιρεμένη. Στον βορρά, στη δύση και στο κέντρο της ηπειρώ υπάρχουν σχετικά υψηλοί δείκτες γονιμότητας που διασφαλίζουν την ανάπτυξη του πληθυσμού στο προβλεπτό μέλλον. Αντίθετα, η νότια και η ανατολική Ευρώπη καταγράφουν επιταχυνόμενη γήρανση και απώλειες πληθυσμού. Έως το 2050 η υψηλότερη μέση ηλικία του πληθυσμού, μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, θα υπάρχει σε Ελλάδα και Πορτογαλία. Με σειρά άρθρων μας είχαμε επισημάνει, ότι οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι «φυλάνε Θερμοπίλες» και συμβάλλουν καθοριστικά στην προστασία της Ελληνικής οικογένειας και στην καταπολέμηση της υπογεννητικότητας στην Πατρίδα μας.

Το Κίνημά μας «ΕΛΛΑΔΑ - Ο ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ» έχει εγχείρει ανάλυση το δημογραφικό και έχει προτείνει λύσεις για την αντιμετώπιση του δημογραφικού και για την αύξηση των γεννήσεων ζήτωντας επιπροσθέτως παρεμβάσεις οικονομικές, κοινωνικές και καινοτόμες. Στο πλαίσιο αυτό η πολύτεκνη οικογένεια είναι αναγκαίο να αναδειχθεί ως οικογένεια πρότυπο. Πέραν της οικονομικής ενίσχυσης, των κοινωνικών και εθνικών κινήτρων που είναι απαραίτητο να προσφερθούν στις πολύτεκνες οικογένειες, προτείνουμε επίσης να χαραχτούν συγκεκριμένοι στόχοι και να υλοποιηθούν εθνικές στρατηγικές. Με εμφανή τον κίνδυνο της μουσουλμανοποίησης της Ευρώπης πρέπει οπωσδήποτε να κατανοήσουμε πως η Ελληνική πολύτεκνη οικογένεια δεν προσφέρει απλά νέα μυαλά, φρέσκο εργατικό δυναμικό και νέες δυνατότητες παραγωγής πλούτου και ευημερίας, αλλά κυρίως είναι στυλοβάτης των αρχών, των αξιών, της παράδοσης και της Ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό θα πρέπει να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στις πολύτεκνες οικογένειες που παρά τις αντίξοες συνθήκες συνεχίζουν να «φυλάνε Θερμοπίλες». * Ο Νότης Μαρίας είναι Ανεξάρτητος Ευρωβουλευτής, Επικεφαλής του Πολιτικού Κινήματος Αντιμνημονιακού Πολίτες, Καθηγητής Θεσμών Ε.Ε. στο Πανεπιστήμιο Κρήτης

«Γεννάμε» μεγαλύτεροι και λιγότερο

Την κατάρρευση του ποσοστού γεννήσεων σε νεαρές ηλικίες στην Ελλάδα την περίοδο 2007-2016 καταγράφει έρευνα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΕΛΑΦΡΟΥ

Οι γυναίκες στην Ελλάδα γεννούν σε ολοένα και μεγαλύτερη ηλικία, μια τάση που ενισχύθηκε τα τελευταία χρόνια. Το 2016 οι γεννήσεις από μπτέρες ηλικίας 30-34 ετών ήταν περισσότερες από εκείνες ηλικίας 25-29 ετών σε όλες τις περιφερειακές ενότητες της χώρας, ενώ το 2007 αυτό συνέβαινε μόνο σε 23 νομούς. Επιταχύνεται η άνοδος της μέσης ηλικίας τεκνογονίας στην Ελλάδα από τα 26,1 έτη το 1980 στα 31,5 έτη το 2017, μια εξέλιξη που συνδέεται με την υπογεννητικότητα. Την επεξεργασία για τα έτη 2007-2016, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, πραγματοποίησε ο μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας κ. Δημήτριος Καρκάνης και δημοσιεύτηκε στο δελτίο του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων.

«Καταγράφεται μια κατάρρευση του ποσοστού γεννήσεων σε νεαρές ηλικίες. Οι γυναίκες γεννούν το πρώτο τους παιδί σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία, με αποτέλεσμα βέβαια να είναι πιο δύσκολο να τεκνοποιήσουν για δεύτερη ή τρίτη φορά», λέει στην «Κ» ο κ. Καρκάνης. Σύμφωνα με τον ερευνητή, υπάρχει μια «γενικότερη τάση μετάθεσης για αργότερα της αναπαραγωγικής δραστηριότητας», στην οποία έδωσε παραπάνω ώθηση ο οικονομική κρίση. «Ανθρώποι που έχασαν τη δουλειά τους ανέβηκαν για αργότερα την εγκυμοσύνη», σημειώνει. Το 2016 μόνο 30.429 γεννήσεις, λιγότερο από το ένα τρίτο του συνόλου, έγιναν από μπτέρες κάτω των 30 ετών. Οι μπτέρες που βρίσκονταν ηλικιακά στη δεκαετία 30-39 έφεραν στον κόσμο 56.352 παιδιά, το ίδιο έτος, δηλαδή το 60,66% του συνόλου. Και στις δύο ηλικιακές ομάδες που συγκρίνει στη μελέτη του ο κ. Καρκάνης η εικόνα είναι έκδηλη. Το 2007 οι

Η πληθυσμιακή συρρίκνωση

Μέση ηλικία τεκνοποίησης

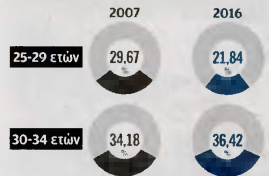
Ηλικίες μπτέρων κατά τη γέννα

	2007	2016
< 14	76	77
15-19	3.129	2.416
20-24	14.592	7.644
25-29	33.216	20.292
30-34	38.254	33.842
35-39	18.731	22.510
40-44	3.515	5.258
45-49	361	744
50+	52	115

ΠΗΓΕΣ: Εργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων, ΕΛΣΤΑΤ

Συμμετοχή συγκεκριμένων ηλικιών μπτέρων στο σύνολο των γεννήσεων

«Οι γυναίκες γεννούν το πρώτο τους παιδί σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία, με αποτέλεσμα να είναι πιο δύσκολο να τεκνοποιήσουν για δεύτερη ή τρίτη φορά».

γεννήσεις από μπτέρες ηλικίας 25-29 ετών αποτελούσαν το 29,67% του συνόλου. Το 2016 είχαν πέσει στο 21,84%. Οι γεννήσεις στην ηλικιακή ομάδα 30-34 ήταν το 34,18% του συνόλου το 2007 και ανέβηκαν στο 36,42% το 2016.

Η τάση αύξησης της ηλικίας τεκνοποίησης είναι πανευρωπαϊκή. Η γονιμότητα στις ηλικίες 30-34

ήταν μεγαλύτερη των 25-29 στα περισσότερα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016), με εξαίρεση τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, την Πολωνία και τη Λετονία. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η εξέλιξη της τάσης αυτής στην ελληνική επικράτεια. Σύμφωνα με τη μελέτη του κ. Καρκάνη, το 2007 η Ελλάδα ήταν χωρισμένη στα δύο. Σε 23 νομούς (με την παλαιά διοικητική διαίρεση), η ηλικιακή ομάδα 30-34 επικρατούσε σε σχέση με την 25-29. Σε αυτούς τους νομούς περιλαμβάνονταν οι πιο αστικοποιημένες περιοχές της χώρας, μεταξύ των οποίων η Αττική, η Βοιωτία, η Θεσσαλονίκη, η Αχαΐα, οι περιφερειακές ενότητες Χανίων, Ιωαννίνων, Φθιώτιδος, Μεσσηνίας, καθώς και τα Ιόνια νησιά Κέρκυρα, Λευκάδα, Κεφαλονιά κ.ά.

Στην υπόλοιπη χώρα υπήρχε ακόμα ισχυρή παρουσία της εγκυμοσύνης κάτω των 30. «Σε ορισμένους νομούς υπήρχε επίδραση και των οικονομικών μεταναστών, όπως στη Χαλκιδική, που δουλεύουν στον τουρισμό και είναι μικρότερων ηλικιών, με αποτέλεσμα οι γεννήσεις τους να ρίχνουν τον μέσο ηλικιακό όρο», εξηγεί ο κ. Καρκάνης. Η τάση όμως χρονικής μετάθεσης της γέννας ήταν σαφής σε όλες τις περιοχές, με αποτέλεσμα το 2016 να είναι καθολικό φαινόμενο σε όλη τη χώρα η υπερίσχυση των γεννήσεων στα 30-34 έτη.

«Αναθώρωση της στάσης»

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του κ. Καρκάνη, η αύξηση της μέσης ηλικίας απόκτησης του πρώτου παιδιού εκφράζει μια «αναθώρωση

ΟΙ ΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑ ΠΕΡΙΟΧΗ

Οι γεννήσεις από μπτέρες ηλικίας 30-34 ήταν περισσότερες από εκείνες σε ηλικία 25-29

✓ Το 2007-2008 στην Περιφέρεια Αττικής και στις Περιφερειακές Ενότητες Βοιωτίας, Εύβοιας, Φθιώτιδος, Αχαΐας, Κορινθίας, Αργολίδας, Τριπόλεως, Μεσσηνίας, Λακωνίας, Τρικάλων, Θεσσαλονίκης, Σερρών, Καβάλας, Πιερίας, Κοζάνης, Καστοριάς, Ιωαννίνων, Πρεβέζης, Χανίων, Κέρκυρας, Λευκάδας, Κεφαλονιάς.

✓ Το 2015-2016 σε όλες τις περιφερειακές ενότητες της χώρας.

της στάσης των σύγχρονων ζευγαριών προς περισσότερη «ποιότητα» εις βάρος της «ποσότητας» στην απόκτηση και διαπαιδαγώγηση των απογόνων τους». Η γέννηση του πρώτου παιδιού σε πιο ώριμη ηλικία κάνει πιο δύσκολο τον ερχομό ενός δεύτερου. Η ανεύρεση των αιτιών που ενεργοποιούν αυτές τις τάσεις αποτελεί σύνθετο έργο. Στο δημογραφικό πρόβλημα δεν χωρούν εύκολες και μονοδιάστατες απαντήσεις.

«Αποτελεί μύθος πως η γυναίκα απασχόληση αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τη μείωση της γονιμότητας, συχνά μπορεί να ισχύει το αντίστροφο. Στις σκανδιναβικές χώρες, όπου ο όρος νοικοκυρά είναι πλέον άγνωστος, η γονιμότητα είναι σαφώς υψηλότερη από την Ελλάδα. Το ίδιο ισχύει και για τη Γαλλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αντίθετα, οι χώρες της Νότιας Ευρώπης (Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία), που εμφανίζουν χαμηλότερη οικονομική δραστηριότητα των γυναικών, έχουν και τη χαμηλότερη γονιμότητα», λέει στην «Κ» η κυρία Χάρης Συμεωνίδου, δημογράφος, τ. διευθύντρια ερευνών ΕΚΚΕ και τ. επισκέπτρια καθηγήτρια Πανεπιστημίου της Σορβόνης. «Για να μελετηθεί και να ερμηνευθεί η μείωση της γονιμότητας στην Ελλάδα, ένα φαινόμενο δεκαετιών, το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών έχει διεξαγάγει σειρά σχετικών ερευνών. Η πρώτη πραγματοποιήθηκε το 1983 με μεγάλο πανελλαδικό δείγμα πληθυσμού. Το 1997 ξαναρωτήθηκε το ίδιο δείγμα. Έχει σημασία πως οι γυναίκες εξέφρασαν την επιθυμία για γέννηση «κατά μέσον όρο 2,3 παιδιών, πολύ πάνω από το 1,3 που έχουμε, αλλά και το 2,1 που αποτελεί το όριο αναπαραγωγής του πληθυσμού. Άρα οι γυναίκες στην Ελλάδα θέλουν να κάνουν παιδιά. Ας ψάξουμε το γιατί δεν προχωρούν τελικά», σημειώνει η κυρία Συμεωνίδου.

Οι προτάσεις

Η συζήτηση για το δημογραφικό πρόβλημα έχει αναβαθμιστεί το τελευταίο διάστημα στην Ελλάδα, καθώς οι ανθρωπίνες προβλέψεις άρχισαν να εκφράζονται στην πράξη, με μείωση του πληθυσμού και «μυρωμένα» προβλήματα στο μέλλον. «Υπάρχει μεγάλη εμπειρία σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται. Όταν ρωτάς τις γυναίκες, δύο πράγματα ξεχωρίζουν: το χαμηλό οικογενειακό εισόδημα και το ελλειμματικό έως ανυπαρκτό κράτος πρόνοιας», τονίζει η κ. Συμεωνίδου, η οποία θεωρεί πως απαιτείται μια συνολική δημογραφική πολιτική, η οποία θα στηρίζεται σε τέσσερις άξονες: Πρώτον, εισοδηματική πολιτική που θα εννοει την οικογένεια, στηρίζοντας κλιμακωτά ανάλογα με τα παιδιά (φοροαπολαγές, ουσιαστικά επιδόματα γέννησης-φύλαξης κ.ά.). Δεύτερον, πολιτική εναρμόνισης οικογενειακής - εργασιακής ζωής, με ρυθμίσεις για φύλαξη των παιδιών (ειδικά έως δύο ετών), παροχή αμεβόλων (έστω μερικά) γονικών οφείλων μετά τη λήξη της άδειας μητρότητας, εξασφάλιση της συνέχειας όχι μόνο της εργασίας, αλλά και της θέσης που είχε η γυναίκα πριν γεννήσει, ενεργοποίηση του θεσμού των «βοηθών-μπτέρων». Τρίτον, στρατηγική πολιτική, ειδικά σχεδιασμένη για τα νέα ζευγάρια. Τέταρτον, ουσιαστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Η Ελλάδα δεν γράσκει απλώς. Αργοπεθαίνει. Εδώ και δεκαετίες βιώνουμε ένα απόλυτο δημογραφικό θρίλερ, με τα επίσημα στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας να συγκροτούν ένα ιδιαίτερο δυσόψωνο μέλλον για τη χώρα. Οι επιπτώσεις του δημογραφικού ζητήματος για την οικονομία, το ασφαλιστικό σύστημα, την εκπαίδευση, αλλά και τα εθνικά και γεωπολιτικά μας συμφέροντα είναι εμφανείς, με την κατάσταση να μοιάζει πλέον μη αναστρέψιμη. Και το αδυσώπητο ερώτημα που γεννάται είναι το εξής: Πότε θα εκπονηθεί επιτέλους ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος;

Μόλις την περασμένη εβδομάδα εδέχθησαν τα κόμματα να συζητήσουν το δημογραφικό στη Βουλή σε επίπεδο Ολομέλειας. Η συζήτηση έγινε επί του πορίσματος της διακομματικής επιτροπής για το δημογραφικό - που ψηφίστηκε από όλα τα κόμματα, πλην Χ.Α και ΚΚΕ. Το πόρισμα μιλά για τεράστια μείωση του πληθυσμού της Ελλάδας έως το 2050. Η μείωση του πληθυσμού υπολογίζεται σε «έως και 1.400.000 το 2035 σε σχέση με το 2015 και έως 2.500.000 το 2050».

Σύμφωνα μάλιστα με την έκθεση, το σπράλ δημοσιονομικής λιτότητας στα χρόνια των δυσβάσταχτων Μνημονίων χειρότερεψε έτι περισσότερο την ήδη κακή πληθυσμιακή κατάσταση της Ελλάδας. Τα εισοδήματα συρρικνώθηκαν λόγω των μειώσεων στους μισθούς, αλλά και λόγω των άμεσων ή έμμεσων φόρων.

Επιδείνωση

Αποτέλεσμα, τα κεφάλαια που έμειναν για την ανατροφή ενός παιδιού να έχουν ελαττωθεί. Η κρίση βέβαια συντέλεσε στην επιδείνωση του δημογραφικού και για ακόμη έναν λόγο: Εξατίας των κύματων φυγής των νέων Ελλήνων στο εξωτερικό, αλλά και αρκετών μόνιμα διαμενόντων μεταναστών, που, σύμφωνα με το πόρισμα, μετέτρεψε το μεταναστευτικό ισοζύγιο σε αρνητικό.

Στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή οι αρχηγοί, παραμερίζοντας ίσως πρώτη φορά την προεκλογική αντιπαράθεση, συμ-

Ευχολόγια αντι λύσεων για το δημογραφικό

Σε μια συζήτηση που έγινε με μεγάλη καθυστέρηση οι πολιτικές δυνάμεις διατύπωσαν τις προτάσεις τους για την αντιμετώπιση της δραματικής μείωσης του πληθυσμού

φώνησαν ότι το πληθυσμιακό ζήτημα είναι μείζον και ότι χρειάζεται διαχρονικός και διακομματικός σχεδιασμός. Η τοποθέτηση του πρωθυπουργού ήταν εκείνη που προκάλεσε τη μεγαλύτερη εντύπωση, καθώς, πέρα από την ανάταξη της οικονομίας και την ενίσχυση των κοινωνικών δομών, υποστήριξε ότι το δημογραφικό θα επιλυθεί μέσα από την πολιτική ενσωμάτωσης των μεταναστών!

Σπουδαία λύση σκέφτηκε. Να «ενσωματώσουμε» όσους μας λείπουν. Είναι αδιανόητο ο Έλληνας πρωθυπουργός να ανεβαίνει στο βήμα και να διατείνεται ότι θα ξεπεραστεί το πρόβλημα με την αθρόα πολιτογράφηση μεταναστών, που, φυσικά, θέτει σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή. Ο ίδιος, βέβαια, επέκρινε τους διαφωνούντες, επαναλαμβάνοντας τη γνωστή συριζαϊκή ρητορική περί ακροδεξιών, υποστηρίζοντας πως «εκείνοι που καλλιεργούν τον ρατσισμό, τον εθνικισμό και την καθαρότητα της φυλής δεν σκορπούν μόνο το μίσος και τον διχασμό στην ελληνική κοινωνία, αλλά την ακρωτηριάζουν».

Κατά τα λοιπά, ο Αλέξης Τσίπρας έμεινε στις δράσεις της κυβέρνησης την τε-

λευταία τετραετία, όπως η αύξηση των δαπανών για το παιδί, η αύξηση κατά 60% των παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και η μείωση της ανεργίας κατά 9 μονάδες επί της θητείας της σημερινής κυβέρνησης σε συνδυασμό με τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την ενίσχυση του ΣΕΠΕ.

Η αντιπολίτευση, πάλι, καταθέτει δικές της προτάσεις, με εκείνες της Ν.Δ. να λαμβάνουν χαρακτήρα προεκλογικών εξαγγελιών.

Τραγικός ο Τσίπρας, που μιλάει για «ενσωμάτωση» των μεταναστών

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης προτείνει τη θέσπιση κρατικής ενίσχυσης 2.000 ευρώ για κάθε νέο παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα, με εισοδηματικά κριτήρια, αύξηση του αφορολόγητου ορίου κατά 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, πρόσθετα κίνητρα σε ζευγάρια εάν η γυναίκα τεκνοποιεί πριν τα 30 τρία χρόνια, αλλά και ένταξη όλων των βρεφικών ειδών στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ.

Ο ίδιος έχει μάλιστα δεσμευτεί πως, όταν αναλάβει, δεν θα μείνει κανένα Ελληνόπουλο εκτός παιδικών σταθμών και πως κάθε οικογένεια που δεν βρίσκει θέση για το παιδί της σε δημόσιο σταθμό θα λαμβάνει ένα κουπόνι 180 ευρώ για 10

μήνες ώστε να πηγαίνει σε ιδιωτικό. Επιμένει δε πως θα πρέπει να συζητηθούν με τους κοινωνικούς εταίρους ζητήματα που αφορούν την άδεια μετά τη γέννα, να παραταθεί στους 24 αντί για τους 18 μήνες η προστασία των μητέρων από απόλυση, αλλά και να αυξηθεί η άδεια για τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Η Φώφη Γεννηματά ζητεί να δίνονται 200 ευρώ τον μήνα για τρία χρόνια για κάθε νέο παιδί και οι τρίτεκνοι να αποκτήσουν τα δικαιώματα των πολυτέκνων. Ακόμη, προτείνει να θεσπιστεί εφάπαξ επίδομα τοκετού 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, αλλά και να μεταφερθούν τα βασικά βρεφικά είδη στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ.

Η Δημοκρατική Συμπράταση ζητεί ακόμη να δίνεται άδεια μητρότητας για έναν χρόνο με πλήρη μισθό, αλλά να ισχύουν μειωμένα ωράρια για τη μητέρα κατά δύο ώρες για τα επόμενα δύο χρόνια και κατά μία ώρα για άλλα δύο χρόνια.

Απαγορεύσεις

Το ΚΚΕ ζητεί να απαγορευθεί η απόλυση όχι μόνο εγκύου, αλλά και εργαζόμενης μητέρας, άδεια μητρότητας για έναν χρόνο με πλήρη μισθό, επίδομα τοκετού για όλες τις γυναίκες ύψους 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, καθώς και μειωμένα ωράρια για τη μητέρα μέχρι το πέμπτο έτος της ηλικίας του παιδιού.

Το Ποτάμι, από την άλλη, προτείνει τη στήριξη των μονογονεϊκών οικογενειών, τη γενναία αύξηση του αφορολόγητου ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών, καθώς και τα παιδιά των μεταναστών που τελειώνουν το ελληνικό σχολείο να αποκοπούν αυτομάτως την ελληνική ιθαγένεια.

Είναι σαφές ότι το δημογραφικό είναι ένα πρόβλημα υψίστης σημασίας, κάτι που αποδεικνύεται και από τη ρητή συστασιακή πρόβλεψη ότι «ο σχεδιασμός και η εφαρμογή της δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του Κράτους».

Οι οποιασδήποτε επιδοματικές πολιτικές ή οι προεκλογικές εξαγγελίες δεν είναι λύση. Το δημογραφικό δεν επιλύεται στο πόδι και σίγουρα δεν αρκεί μια μονοήμερη συζήτηση στη Βουλή.

Της ΠΕΝΝΥΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΖΑ

«Προσοχή Λάδια». Με τον τίτλο αυτό χρήστες μέσου κοινωνικής δικτύωσης δημιούργησαν κλειστές ομάδες, ώστε να προειδοποιεί ο ένας τον άλλο για τους «κινδύνους» στον δρόμο. Μόνο που οι «κίνδυνοι» στην προκειμένη περίπτωση αφορούν σε μπλόκα της Τροχαίας, είτε αφορούν απλό έλεγχο διπλώματος και άδειας κυκλοφορίας είτε για έλεγχο κατανάλωσης αλκοόλ. Κλειστή ομάδα από το Ηράκλειο Κρήτης φέρεται να έχει 3.600 μέλη, ενώ αντίστοιχη ομάδα στη Ρόδο έχει 17.000 μέλη.

Είναι η απόλυτη ένδειξη για το έλλειμμα οδικής αγωγής και την αδικαιολόγητη άγνοια κινδύνου κυρίως από νέους οδηγούς στη χώρα μας. Μία χώρα στην οποία τα 12χρονα σε επαρχιακές πόλεις χωρίς κράνος παίρνουν το μηχανάκι για να πάνε στο σχολείο, σπάνια καταγράφονται παραβάσεις για μικρές υπερβάσεις στο όριο ταχύτητας, η πρόκληση τροχαίου ατυχήματος από άτομο που οδηγεί υπό την επήρεια αλκοόλ θεωρείται πλημμέλημα και οι έλεγχοι της αστυνομίας είναι συχνά προβλέψιμοι και δεν επαρκούν.

Τις συνέπειες αυτής της κατάστασης βιώνουν σε πρώτο χρόνο οι διασώστες του ΕΚΑΒ. «Στην πρώτη βάρδια που έκανα στο ΕΚΑΒ, δεν θυμάμαι ακριβώς εάν ήταν το πρώτο ή το δεύτερο περιστατικό, κλήθηκα να πάω σε περιστατικό όπου μία γυναίκα είχε παρασυρθεί από φορτηγό. Η γυναίκα πέθανε ακαριαία. Αυτή η εικόνα δεν μπορούσε να ξεκολλήσει από το μυαλό μου για τουλάχιστον 3-4 μήνες», σημειώνει στην «Κ» ο Βασίλης Χουλιάρης, διασώστης του ΕΚΑΒ «στον δρόμο». Ο ίδιος συνεχίζει: «Ακόμα χειρότερη όμως είναι η εικόνα των ανθρώπων με βαριά αναπηρία λόγω τροχαίου. Να πηγαίνεις να παραλάβεις για διακομιδή από το σπίτι του 26χρονου καθηλωμένου στο κρεβάτι επί 2-3 χρόνια, καταδικασμένο σε αυτή την κατάσταση για όλη του τη ζωή επειδή δεν φορούσε κράνος ή ζώνη». «Ξέρετε ποιο είναι το βασικό σενάριο μιας αεροδιακομιδής από νησί το καλοκαίρι; Τουρίστας που έχει νοικιάσει μηχανάκι, δεν φοράει κράνος, έχει πει και έχει μεθύσει, επικινδύνει να γυρίσει στο κατάλυμά του από κακοσυντηρημένους και κακοφωτισμένους δρόμους και χωρίς γνώση του χώρου. Θα τον μαζέψουν από ένα καντάκι, θα τον πρoσεαθίσουν να τον σταθεροποιήσουν έως ότου έρθει το ελικόπτερο ή το αεροπλάνο να τον παραλάβει», αναφέρει στην

Τι προτείνει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας

«Πέρσι είχαμε ένα νεκρό κάθε 23 δευτερόλεπτα στον πλανήτη λόγω τροχαίου. Δηλαδή λιγότερο από όσο διαρκεί μία επίθεση μπάσκει όπως λένε κάποιου», επισημαίνει στην «Κ» ο ακτινολόγος, διευθυντής Συντονιστής ΕΣΥ, μέλος του τομέα Πρόληψης Ατυχημάτων του ΕΚΑΒ, Γιώργος Κουβίδης. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, οι τραυματισμοί από τροχαία βρίσκονται σταθερά τις τελευταίες δύο δεκαετίες στους δέκα πρώτους παράγοντες που προκαλούν θανάτους σε παγκόσμιο επίπεδο. Το 2016, τα τροχαία προκάλεσαν παγκοσμίως περίπου 1.400.000 θανάτους ανδρών και αγοριών στην πλειονότητά τους (σε ποσοστό 74%). «Ο ΠΟΥ εκτιμά ότι εάν δεν ληφθούν ριζικά μέτρα από τις χώρες, το 2030 τα τροχαία θα προκαλούν 2.400.000 θανάτους ετησίως». Ο ΠΟΥ προτείνει μείωση των ορίων ταχύτητας κυρίως εντός των πόλεων, βελτίωση των υποδομών (διαβάσεις, οδικό δίκτυο κ.ά.), επιτήρηση και αυστηρές ποινές στους παραβάτες και εκπαίδευση των πολιτών και κυρίως των παιδιών σε θέματα κυκλοφοριακής αγωγής. Για την πιο αποτελεσματική εφαρμογή μέτρων συστήνει στα κράτη τη δημιουργία ηγετικού επιτελείου με συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων για την οδική ασφάλεια.

«Ξέρεις τι είναι να βλέπεις 26χρονο, καταδικασμένο να ζήσει καθηλωμένος στο κρεβάτι όλη του τη ζωή, επειδή δεν φορούσε κράνος ή ζώνη;», λέει ο διασώστης Βασίλης Χουλιάρης.

«Κ» ο Δημήτρης Πύρρος, διευθυντής της Ιατρικής Υπηρεσίας του ΕΚΑΒ, ο οποίος εδώ και χρόνια συμμετέχει στις αεροδιακομιδές. Το ΕΚΑΒ, ως υπηρεσία προνοσοκομειακής αντιμετώπισης των τραυματιών αλλά και ως «κρήστις» του οδικού δικτύου λόγω του στόλου των ασθενοφόρων, επανεργοποίησε –έπειτα από 13 χρόνια αδράνειας– τον τομέα Πρόληψης Ατυχημάτων, ο οποίος ξεκίνησε τη «νέα του θητεία» εστιάζοντας στην οδική ασφάλεια.

Ευρωπαϊκή έκθεση

Ο λόγος είναι ο υψηλός αριθμός των θυμάτων της ασφάλτου στην Ελλάδα. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη Δημόσια Ασφάλεια, στην Ελλάδα το 2017 καταγράφηκαν 739 θάνατοι λόγω τροχαίων ατυχημάτων, δηλαδή αντιστοιχούσαν 69 θάνατοι ανά εκατομμύριο πληθυσμού, αναλογία πολύ υψηλότερη από τον μέσον όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (50 θάνατοι ανά εκατομμύριο πληθυσμού). Αντίστοιχος ήταν και ο αριθμός των βαριά τραυματιών (704), ενώ περισσότεροι από 12.000 πολίτες

τραυματίστηκαν ελαφριά. Παρά τη μείωση στον αριθμό των θανατηφόρων τροχαίων που παρατηρείται στην Ελλάδα τα τελευταία οκτώ χρόνια –41% λιγότεροι θάνατοι σε σχέση με το 2010–, λόγω της οικονομικής κρίσης, η πιθανότητα θανάτου από τροχαία είναι σχεδόν τριπλάσια σε σχέση με τη Νορβηγία, τη Σουηδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελβετία. Η πιθανότητα των θανάτων από οδικά ατυχήματα είναι άνδρες, νεαρής ηλικίας, οδηγοί οχημάτων. Άλλωστε, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας τα τροχαία είναι η πρώτη αιτία θανάτου σε ηλικίες 15 έως 29 ετών. «Αυτό που οι πτισορικάδες δεν αντιλαμβάνονται καθόλου είναι το πόσο κοντά είναι το τίποτα από το όλον. Το να πάθεις μία απλή κάκωση λόγω τροχαίου, από το χάσεις τη ζωή σου, απέχει ελάχιστα χιλιόμετρα», ανέφερε στην «Κ» ο κ. Παναγιώτης Τζανέτης πρόεδρος του ΕΚΑΒ – χειρουργός ο ίδιος.

Όπως επεσήμανε στην «Κ» ο γιατρός ακτινολόγος, συντονιστής διευθυντής ΕΣΥ στο Δρομοκαΐτειο και μέλος του τομέα Πρόληψης του ΕΚΑΒ κ. Γιώργος Κουβίδης, «ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εδώ και πολλά χρόνια δεν χαρακτηρίζει τον τραυματισμό ή τον θάνατο από τροχαίο ατύχημα, με τη λογική ότι είναι προβλέψιμος και άρα μπορεί να προληφθεί. Δεν γίνεται να είναι αποδεκτό ότι ως χώρα θα έχουμε θύματα από τροχαία ατυχήματα, θα ξέρουμε τον αριθμό, τις ηλικίες, τα επικίνδυνα σημεία και το μόνο που θα κάνουμε είναι να αναπτύξουμε υπηρεσίες υγείας για να αντιμετωπίσουμε τους τραυματίες. Είναι τελείως αδιέξοδο και κοινωνικά ολέθριο». Ο τομέας Πρόληψης Ατυχημάτων

προτείνει παρεμβάσεις σε δύο βασικές παραμέτρους πρόκλησης ατυχημάτων: στην οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλ και στα όρια ταχύτητας. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, ειδικά για το αλκοόλ, το οποίο εκτιμάται ότι εμπλέκεται στο 30%-40% των σοβαρών τροχαίων, υπάρχει ανάγκη επανεξέτασης της νομοθεσίας προς την κατεύθυνση της μηδενικής χρήσης από τους οδηγούς, με ταυτόχρονη αυστηρή επιτήρηση της εφαρμογής της και με την αναθεώρηση διοικητικών και ποινικών κυρώσεων για τους παραβάτες. Όπως αναφέρεται στη σχετική απόφαση-εισήγηση του τομέα Πρόληψης Ατυχημάτων, η χρήση αλκοόλ από τους οδηγούς «δεν πρέπει να “συγχωρείται”, ούτε να θεωρείται αμέλεια». Σημειώνεται ότι στην Ελλάδα τα μέγιστα επιτρεπόμενα όρια συγκέντρωσης αλκοόλ στο αίμα είναι τα 0,5g/L για τους οδηγούς γενικά, ενώ για τους επαγγελματίες είναι 0,2g/L. Την ίδια στιγμή, στην Ε.Ε. τέσσερις χώρες (Τσεχία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Σλοβακία) έχουν μηδενικά όρια συγκέντρωσης στο αίμα για όλες τις κατηγορίες, ενώ «μηδενικό αλκοόλ» έχουν θεσμοθετήσει για τους επαγγελματίες και τους νέους οδηγούς 9 χώρες (Τσεχία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Σλοβακία, Λιθουανία, Κροατία, Γερμανία, Ιταλία, Σλοβενία).

Τα όρια ταχύτητας

Η άλλη βασική παρέμβαση, σύμφωνα με τον κ. Κουβίδη, πρέπει να γίνει στα όρια ταχύτητας. Όπως σημειώνει, «μελέτες που έχουν γίνει καταδεικνύουν ότι μία μείωση της μέσης ταχύτητας στην κυκλοφορία κατά 5% οδηγεί σε μείωση θανάτων κατά 30%. Η Ελλάδα είναι στις χώρες που έχει από τα υψηλότερα όρια ταχύτητας στην Ευρώπη. Για τους αυτοκινητόδρομους είναι 130 χιλιόμετρα την ώρα. Εάν παρατηρήσουμε τι ισχύει στις τέσσερις ασφαλέστερες χώρες της Ευρώπης, δηλαδή Νορβηγία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο και Ελβετία θα δούμε ότι το όριο δεν ξεπερνά τα 120 χιλιόμετρα την ώρα. Και μιλάμε για χώρες με καλύτερο οδικό δίκτυο, μεγαλύτερη επιτήρηση και πολύ πιο αυστηρές ποινές». Και συνεχίζει: «Παράλληλα, σε όλη την Ευρώπη και στα ΗΠΑ γίνεται μεγάλη συζήτηση υπέρ του να οριστούν ως ανώτατα όρια ταχύτητας σε πυκνοκατοικημένες περιοχές των πόλεων, και κυρίως εκεί όπου υπάρχουν σχολεία και νοσοκομεία, τα 30 χιλιόμετρα την ώρα. Κάντε μία βόλτα γύρω από τα νοσοκομεία στην Αθήνα να δείτε με τι ταχύτητες κινούνται τα αυτοκίνητα...».

11. ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΙΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .09/03/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .09/03/2019

Σελίδα: 23

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ: ΤΙΤΙΝΑ ΧΑΜΑΤΖΗ

Παναγιώτης Βλάχος, πρόεδρος του Κολλεγίου Ανατόλια

Οι σταθμοί του

1962

Γεννιέται στη Νάουσα Ημαθίας.

1985

Παίρνει πτυχίο Μαθηματικών από τη Σχολή Φυσικών και Μαθηματικών Επιστημών του ΑΠΘ.

1987

Μεταπτυχιακό στα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά από το πανεπιστήμιο του Ροντ Άιλαντ στις ΗΠΑ.

1990

Διδακτορικό στις Εφαρμοσμένες Επιστήμες από το ίδιο πανεπιστήμιο.

1998

Γεννιέται το πρώτο του παιδί και έξι χρόνια αργότερα το δεύτερο.

2002

Διευθυντής του Stavros Niarchos Technology Center στο ACT - το τμήμα πτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών του Κολλεγίου Ανατόλια.

2009

Πρύτανης του American College of Thessaloniki (ACT).

2013

Πρόεδρος του Κολλεγίου Ανατόλια, ο πρώτος Έλληνας που αναλαμβάνει αυτή τη θέση στην ιστορία του εκπαιδευτικού οργανισμού.

2014

Ιδρυστή του Κέντρου Χαρismaticών - Ταλαντούχων Παιδιών του Κολλεγίου Ανατόλια με την ιδρυτική δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος.

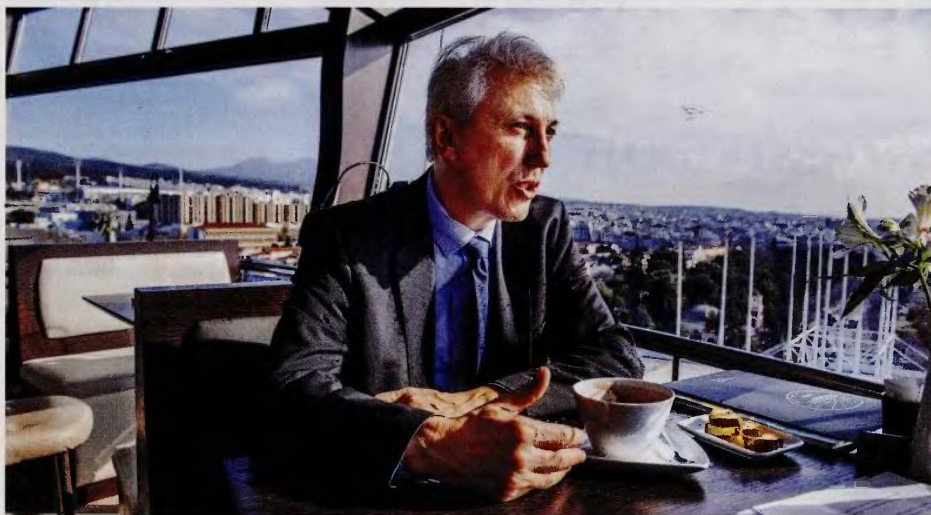
Δουλειά του σχολείου είναι η αριστεία

Οφείλει να βρει στο κάθε παιδί την κατεύθυνση που του ταιριάζει και του αρέσει και σε αυτήν να το κάνει να «ανθίσει»

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΖΙΜΑ

«Τιποναίτε σε όσους λένε ότι στα κολλέγια στέλνουν γονείς με γερά πορτοφόλια τα βλαστήρια τους για να πάρουν χωρίς να κουραστούν έναν καλό βαθμό στο απολυτήριο», προσπάθησα να αιφνιδιάσω τον πρόεδρο του Κολλεγίου Ανατόλια ή Αμερικανικού Κολλεγίου, όπως το λένε στη Θεσσαλονίκη, κ. Παναγιώτη Βλάχο, αλλά δεν «τσιμπήσε».

«Είναι κάτι που ακούω κι εγώ και θα ήθελα να το απομυθοποιώ λιγάκι», απάντησε. «Το Ανατόλια ήταν πάντα ένα σχολείο που προσέλκυε παιδιά από όλες τις κοινωνικές τάξεις. Στο σχολείο αυτό τη στιγμή φοιτούν πάρα πολλά παιδιά που οι γονείς τους με δυσκολία, με θυσίες τα στέλνουν επειδή πιστεύουν στην ποιότητα εκπαίδευση. Φοιτούν όμως και πολλά παιδιά που δεν έχουν καθόλου οικονομικές δυνατότητες. Ενα στα τέσσερα παιδιά στο Ανατόλια σπουδάζει με υποτροφία. Πάνω από έντεκα εκατ. ευρώ έχουν δοθεί τα τελευταία πέντε χρόνια για να εξασφαλίσουμε τη φοίτηση παιδιών που όχι μόνο

«Στο Ανατόλια φοιτούν πάρα πολλά παιδιά που οι γονείς τους με δυσκολία, με θυσίες τα στέλνουν, επειδή πιστεύουν στην ποιότητα εκπαίδευση», λέει ο κ. Βλάχος.

Η συνάντηση

Βρεθήκαμε ένα πλιόλυστο μεσημέρι στο καφέ του περιστεροφόμου πύργου του ΟΤΕ στον χώρο της ΔΕΘ. Η θέα ήταν καταπληκτική. Στον βαρρά το Σέιχ Σου, ανατολικότερα ο Χορτιάτης και ανάμεσά τους, μεταξύ Πυλαίας και Πανοράματος, το πετρώσιμο σχολικό συγκρότημα του Ανατόλια με τη βαριά ιστορία του. Νοτίως, ο Θερμαϊκός, χρυσαφένιος, όπως πάντα όταν τον λούζει ο ήλιος. Ηπια στην καφέ, πήρα ένα τσάι, το «κέρι στην τσέπη» έβαλε εκείνος. Ο χρόνος πηξε και τους δυο μας. Υποσχέθηκα ότι θα ανταποδώσω σύντομα σε κάποια ταβέρνα στη Νέα Κρήνη, συμφώνησε, μένει να (ξανα)βρούμε χρόνο και οι δύο. Ως συνομιλητής παίρνει άριστα.

δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, αλλά είναι και από ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες».

Δεν είχα στοιχεία να αντικρούσω τα επιχειρήματά του αλλά η συζήτηση πήγε μακριά. Κάποιες φορές αισθανόμουν ότι ήμουν προκλητικός. Όπως όταν τον κάλεσα να σχολιάσει τα υπονοούμενα ότι το Αμερικανικό Κολλέγιο εξυπηρετεί σκοπούς που καθορίζονται πέραν του Ατλαντικού και όχι εκπαιδευτικούς. Απάντησε σε όλα.

– Παρακολουθείτε, φαντάζομαι, τη δημόσια συζήτηση γύρω από την εκπαίδευση, ποιος σκέψεις κάνετε;

– Ότι πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα. Η Παιδεία ξέρουμε ότι είναι πολύ σημαντική για μια χώρα, κυρίως για να μπορέσει αυτή να πάει μπροστά, κοινωνικά, οικονομικά και πολιτισμικά. Νομίζω ότι στην Ελλάδα έχουμε μια Παιδεία η οποία δεν είναι κακή. Θα μπορούσε, όμως, να είναι πολύ πιο δυναμική, να ακουμπήσει κομμάτια εκπαιδευτικών συστημάτων τα οποία έχουν αναδείξει ήδη πράγματα που πρέπει να γίνουν στην κοινωνία. Ελπίζω αυτό να γίνει σύντομα, γιατί είναι απαραίτητο να βρει η Ελλάδα στη σύγχρονη εποχή τον βηματισμό της. Δεν χρειάζεται να γίνουν δραματικές αλλαγές, χρειάζονται αλ-

λαγές κυρίως στη λογική που βλέπουμε την εκπαιδευτική διαδικασία. Θέλουμε ένα πιο ανοικτό μαθησιακό περιβάλλον, όπου τα παιδιά θα μπορούν να αυτενεργούν και να ψάχνουν τι είναι αυτό που τους αρέσει, που θα αποκτούν δεξιότητες του 21ου αιώνα – ο κόσμος μας θα αλλάξει δραματικά. Πρέπει να δοθεί στα σχολεία μια σχετική αυτονομία, φυσικά με τον έλεγχο που επιβάλλεται σε μια ευνομούμενη πολιτεία. Αλλά μια αυτονομία η οποία θα δίνει τη δυνατότητα και στους εκπαιδευτικούς να αναδείξουν πράγματα πολύ σημαντικά γι' αυτούς και στα παιδιά ευκαιρίες να βρουν τον εαυτό τους.

– Και η θέση της αριστείας ποια πρέπει να είναι σε όλα αυτά; Εκτεσε ακούσει τα περί «ρετζίβιτς».

– Η αριστεία είναι έννοια παρεξηγημένη. Η αριστεία δεν είναι τρόπος διαχωρισμού των ανθρώπων. Αριστεία σημαίνει, κατά την άποψή μου και της φιλοσοφίας του σχολείου μας, να μπορείς να βρεις σε κάθε παιδί την κατεύθυνση που του ταιριάζει και σε αυτή να το βοηθήσεις όσο καλύτερα μπορείς. Κάθε παιδί, σε μια τάξη νέων ανθρώπων θα είναι καλύτερο σε κάτι. Στη μουσική, στα εικα-

Νομίζω ότι στην Ελλάδα έχουμε μια Παιδεία η οποία δεν είναι κακή, θα μπορούσε, όμως, να είναι πολύ πιο δυναμική.

Η πολιτεία μόνο θα κέρδιζε από τη λειτουργία μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δείτε το παράδειγμα της Κύπρου!

στικά, στις θετικές επιστήμες, στις ανθρωπιστικές επιστήμες. Η δουλειά ενός σχολείου, κάθε σχολείου, είναι να πάρει κάθε παιδί και να το οδηγήσει στην αριστεία με την έννοια που σας είπα. Να καταφέρει το παιδί να «ανθίσει» σε κάτι που του ταιριάζει και του αρέσει. Με αυτή την έννοια η αριστεία είναι απαραίτητη στην κοινωνία. Κοινωνίες που δεν δίνουν έμφαση στην αριστεία είναι καταδικασμένες να μείνουν πίσω. Η Παιδεία, νομίζω, αν δεν δώσει έμφαση στην αριστεία θα χάσει γενικότερα.

– Το Ανατόλια έχει και δικό του πανεπιστήμιο, το ACT. Ποια η θέση σας στο επίμαχο αίτημα για ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων;

– Είμαι απολύτως υπέρ του να προσφέρει η πολιτεία στους ανθρώπους επιλογές. Τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα όπως το Ανατόλια δεν έχουν σκοπό το κέρδος, έχουν μια πολύ δημοκρατική και πολύ ανοικτή στην κοινωνία διακυβέρνηση. Με αυτή τη λογική η πολιτεία μόνο θα κέρδιζε από την ύπαρξη και τη λειτουργία τους. Θα έδινε τη δυνατότητα, όχι μόνο στο Ανατόλια αλλά και σε άλλους οργανισμούς που έχουν αυτή τη δομή και αυτή τη φιλοσοφία να προσφέ-

ρουν περισσότερες ευκαιρίες στους νέους. Έχουμε το παράδειγμα της Κύπρου η οποία κατάφερε, ενώ το 1989 δεν είχε καν πανεπιστήμιο, να έχει αυτή τη στιγμή νομίζω γύρω στους 25.000 ξένους φοιτητές οι οποίοι συνεισφέρουν επιστημονικά και οικονομικά. Και όπως είπα έχουμε αγγλόφωνα προγράμματα που προσελκύουν ξένους, να φτιάξουμε ακόμα περισσότερα, και αγγλόφωνα και ελληνόφωνα, ώστε και ξένοι και Έλληνες να έχουν δικαίωμα στην ποιοτική εκπαίδευση.

– Στο Κολλέγιο σας προσιτομάζετε τους πιο καλούς μαθητές για να συνεχίσουν στο εξωτερικό. Δεν καλλιεργείτε έτσι τάσεις φυγής;

– Το κάνουμε αυτό στα παιδιά που θέλουν να φύγουν, δεν τα αβούμε. Θεωρούμε ότι ένα παιδί μπορεί και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με βάση τι θέλει το ίδιο και η οικογένειά του, να πάει καλά και να αριστεύσει. Αυτό που κάνουμε είναι εάν θέλει το παιδί να φύγει στο εξωτερικό, να πάει με καλές προοπτικές, καλή προετοιμασία. Ευελπιστούμε, και το βλέπουμε στους αποφοίτους μας στην πράξη, οι άνθρωποι αυτοί να επιστρέψουν στην Ελλάδα φέρνοντας πίσω και την εμπειρία τους.

Το καταστατικό

«Το Ανατόλια είναι αμερικανικό ίδρυμα, αλλά έχει το status που έχουν πολλά γνωστά ιδρύματα», λέει ο κ. Βλάχος, και συνεχίζει: «Είναι το status πολλών μη κερδοσκοπικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στις ΗΠΑ (Χάρβαρντ, Γέιλ κ.ά.). Από το καταστατικό του το Ανατόλια δεν επιτρέπεται να εμπλέκεται στην πολιτική, δεν επιτρέπεται να εκφράζει καμία πολιτική πρότυπη είτε στις ΗΠΑ είτε στην Ελλάδα. Σε καμία περίπτωση δεν εκφράζει τον αμερικανικό παράγοντα στην Ελλάδα, εκφράζει όμως τις βασικές αξίες και αρχές που διέπουν την αμερικανική κοινωνία. Κυρίως στα θέματα εκπαίδευσης και πολιτισμού. Έχουμε πολύ καλή συνεργασία με την προεβεί φυσικά σε εκπαιδευτικά θέματα, ώστε να προσφέρουμε καλύτερη εκπαίδευση. Ακολουθούμε το πρόγραμμα του υπουργείου Παιδείας και στο ACT προγράμματα που έχουν πιστοποιηθεί στις ΗΠΑ, άρα θεωρείται ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα παράλληλο, εφάμιλλο αυτών των ΗΠΑ».

Το Ανατόλια ήρθε μαζί με τους πρόσφυγες στην Καταστροφή του '22

– Πώς βρέθηκε από τα παράλια της Μαύρης Θάλασσας στη Θεσσαλονίκη το Κολλέγιο σας; Ήταν θέμα των γενοκτονιών;

– Το σχολείο μας έχει 133 χρόνια ιστορίας. Εδώ, στη Θεσσαλονίκη, ήρθαμε το 1924. Στην ουσία ήρθαμε το 1922, αλλά λειτουργήσαμε το 1924. Όταν έγινε η Μικρασιατική Καταστροφή αναγκαστικά έπρεπε να φύγουμε από τη Μικρά Ασία.

– Για ποιο λόγο έπρεπε να φύγετε από τη στιγμή που ήσασταν αμερικανικό ίδρυμα;

– Διότι εκεί εξυπηρετούσε χριστιανικούς πληθυσμούς. Βίωσε τη γενοκτονία των Αρμενίων, τη γενοκτονία των Ποντίων, τις μεγάλες καταστροφές. Χάσαμε καθηγητές, μαθητές Έλληνες που απαγονήστηκαν το 1919 και άλλες περιόδους στη Μικρά Ασία. Ετσι, όταν έγινε η Καταστροφή του 1922, ένας από τους αποφοίτους μας της Μερζιφούντα, που ήταν μεγάλος διπλωμάτης, ο Αγνίδης, μίλησε με τον Ελευθέριο Βενιζέλο και συζητήθηκε να έρθει το σχολείο στη Θεσσαλονίκη για

να προσφέρει στους προσφυγικούς πληθυσμούς που κατέφθαναν στην Ελλάδα. Ξεκινήσαμε να λειτουργούμε στη Χαριλάου με δεκατρείς πρόσφυγες μαθητές μόνο, όλοι με υποτροφία βεβαίως. Λόγω του ότι η φηματίωση τότε στη Θεσσαλονίκη ήταν σε έξαρση αναγκαστικά με μεταφερθήκαμε στο Πανόραμα, όπου είμαστε και σήμερα. Να σας αναφέρω και κάτι που δεν είναι ευρέως γνωστό. Με την κατάρτιση της Θεσσαλονίκης από τους Γερμανούς το 1941 το Ανατόλια χρησιμοποιήθηκε ως το

στρατηγείο της Βέρμαχτ για τα Βαλκάνια. Στις βιβλιοθήκες και στα υπόγεια έχουμε πολλά ιστορικά αρχεία και πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Ερχονται επιστήμονες για να ερευνήσουν γύρω από τους Εβραίους μαθητές, τους πρόσφυγες μαθητές, τους μαθητές άλλων εθνοτήτων.

– Πώς δέχθηκε στην αρχή το Κολλέγιο ο κόσμος;

– Πολύ θετικά. Το Ανατόλια είχε ανοικτές τις πόρτες από την πρώτη στιγμή. Οι πρώτοι μαθητές ήταν

όλοι με υποτροφίες. Εβλεπε η κοινωνία ότι κάθε παιδί που είχε διάθεση να προχωρήσει είχε μια θέση στο Ανατόλια και το αγάγιασε.

«Το όνομα Ανατόλια επιλέχθηκε για δύο λόγους: ο ένας από την ονομασία της περιοχής (Ανατολία) και ο άλλος επειδή εξέφραζε το πνεύμα αισιοδοξίας και τις πίστεις των ιδρυτών του ότι ακόμη και στους πιο δύσκολους καιρούς μπορεί κανείς να ελπίζει σε μια νέα ανατολή, σε μια νέα αρχή. Η αισιοδοξία των ιδρυτών του αποτυπώθηκε περιληπτικά στο σύνθημα

που επέλεξαν: “Το πρωί έρχεται!” γράφει στο σχετικό βιβλίο του που πρόκειται να κυκλοφορήσει και στα ελληνικά ο πρόην πρόεδρος του Κολλεγίου Ουίλιαμ Μακ Γκρο. Κλείνοντας τη συζήτηση ο κ. Βλάχος μάς λέει: «Είμαι συγκλονισμένος από το γεγονός ότι μέσα στην κρίση το σχολείο δεν στερήθηκε πόρους φιλάνθρωπων Ελλήνων και Αμερικανών. Είναι κάτι που δείχνει ότι εάν ένα σχολείο έχει καθαρή αποστολή και κάνει αυτό που λέει, μπορεί να στηρίζεται σε αυτούς τους ανθρώπους».

Ταξίδι

ΛΑΓΚΑΔΑΣ – ΟΥΣΣΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ

Περιοχή με πλούσια ιστορία, ιδιαίτερα ήθη και έθιμα, εύφορη γη και ιαματικά λουτρά στον «Ιουστινιανό» και στη «Μυθονία».

ΤΗΣ ΝΤΕΠΥΣ ΧΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
hiotopoulou@ethnos.gr

Ο ΛΑΓΚΑΔΑΣ, κωμόπολη της περιφερειακής ενότητας Θεσσαλονίκης, βρίσκεται βορειοανατολικά της συμπρωτεύουσας, σε απόσταση αναπνοής (20 χλμ.) και σε υψόμετρο 130 μ. Αποτελεί έδρα του ομώνυμου δήμου, ενός από τους μεγαλύτερους δήμους της Ελλάδας, με 48 χωριά και 4-5 οικισμούς, οι μόνιμοι κάτοικοι του υπολογίζονται σε 9.000 περίπου, ενώ όλος ο δήμος είναι γύρω στις 45.000.

Οι κάτοικοι του Λαγκαδά συμμετείχαν στην Επανάσταση του 1821, με γνωστότερο αγωνιστή τον Σταύρο

Τζανή, που πήρε μέρος σε πολλές μάχες στη Νότια Ελλάδα. Συνέπεια ήταν η καταστροφή της κωμόπολης ως αντίποινα. Κατά τον Μακεδονικό Αγώνα, οι Λαγκαδιανοί προσέφεραν πολλά, με κυριότερο Μακεδονομάχο

Στην είσοδο του Λαγκαδά, στο παλιό στρατόπεδο Μπαρέτη, λειτουργεί το 1ο Πάρκο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Ανταποδοτικής Ανακύκλωσης.

τον οπλαρχηγό Χρήστο Δρεμλί.

Σήμερα στον Λαγκαδά λειτουργεί ένα πολύ αξιόλογο λαογραφικό μουσείο, με εκθέματα, αντικείμενα, φορεσιές, παλιές φωτογραφίες από τους κατοίκους της κωμόπολης. Στεγάζεται σε παραδοσιακό σπίτι του 1880-1890, στον παλιό οικισμό, κοντά στη μπιτρόπολη της Αγίας Παρασκευής, το δωμάτιο με τον αργαλειό και τα διάφορα υφαντά, δωμάτιο με εργαλεία της αγροτικής ζωής, ενώ στον επάνω όροφο γίνεται αναπαράσταση ενός σπιτιού της εποχής του '50 - '60 με το καθιστικό, το σαλόνι, το υπνοδωμάτιο, το παιδικό δωμάτιο, την κουζίνα.

1 Ο βυζαντινός λουτήρας «Ιουστινιανός» από το 900 μ.Χ.

2 Βάρκα φερμένη από τη λίμνη Κορώνεια, στην αυλή του Λαογραφικού Μουσείου Λαγκαδά.

3 Βυζαντινά και μεταβυζαντινά εκθέματα στο Βυζαντινό Μουσείο Λαγκαδά.

4 Το παλιό παντοπωλείο-μπακάλικο του Βασιλή Γρόλλου λειτουργούσε στην Κάτω Αγορά του χωριού από το 1947 έως το 2004. Σήμερα έχει αναπαλαιωθεί, ως δρώση του Συλλόγου Οσσαίων «Η Αγία Κυράνα».

5 Το παλιό παντοπωλείο με τον ξύλινο πάγκο, τις κασέλες, τα κουπά κ.ά. στην Κάτω Αγορά της Ούσσας.

Σε κοντινή απόσταση από το Λαογραφικό Μουσείο βρίσκεται το Βυζαντινό Μουσείο Λαγκαδά, με βυζαντινές και μεταβυζαντινές εικόνες από την επαρχία Λαγκαδά, εκκλησιαστικά αντικείμενα (ευαγγέλια, άμφια, εξαπτέρυγα, σταυροί κ.ά.), τη Χειρόγραφο Ακολουθία της Αγ. Κυράνας του 18ου αιώνα -από τα σημαντικότερα εκθέματα του μουσείου-, ζωγραφικούς πίνακες Λαγκαδιανών ζωγράφων, ενώ υπάρχουν αναπαράσταση κρυφού σχολείου, βιβλιοθήκη με 18.000 τόμους κ.ά.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι πρόσφατα (στις 2/3) εγκαινιάστηκε στην είσοδο του Λαγκαδά, στο παλιό στρατόπεδο Μπαρέτη, το 1ο Πάρκο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Ανταποδοτικής Ανακύκλωσης, το οποίο αποτελεί έναν Πολυχώρο Ανταποδοτικής Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, χώρο περιβαλλοντικών παιχνιδιών, οικολογικούς λαχανόκηπους, food lab (εργαστήριο επεξεργασίας τροφών), σιντριβάνι που παίζει μουσικά.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τα Λουτρά Λαγκαδά (περίπου 3 χλμ. από το κέντρο της πόλης) πρωτοκτίστηκαν το 900 μ.Χ. από κάποιον Ιουστινιανό, δίπλα στη λίμνη που πήρε το όνομα Κορώνεια από τη μητέρα του Ασκληπιού, θεού της Ιατρικής και της Υγείας. Οι μαρτυρίες για το ιαματικό νερό της λουτρόπολης, ξεκινούν από τις ταξιδιωτικές περιγραφές του Τούρκου γεωγράφου Μ. Χαν-Ζή-Σαλρά το 1670 και του Βρετανού περιηγητή William Martin Leake το 1835. Η λουτρόπολη διέθετε πλούσια σε ποσότητα και ποιότητα «φυσικά θεραπευτικά μέσα», η δε μεταλλικό-

3

4

5

τητα του ιαματικού νερού, τα χημικά στοιχεία ποσοτικής και ποιοτικής υπεροχής, το κρυσταλλικό σημείο, η φυσική θερμοκρασία, η ραδιενέργεια, είναι κατάλληλα για λουτροθεραπεία, ποσιθεραπεία, παθήσεις κυκλοφορικού και νευρικού συστήματος, δερματοπάθειες, ρευματικές παθήσεις κτλ.

Σε ό,τι αφορά τις δεξαμενές, είναι εκείνη που ονομάζεται «Ιουστινιανός», κατασκευασμένη το 900 μ.Χ., και η «Μυθονία», του 1400 μ.Χ., οι οποίες λειτουργούν ως ομαδικό λουτήρες (έως 18 άτομα), ανδρών και γυναικών, εναλλάξ. Οι ώρες λειτουργίας τους είναι καθημερινά, από τις 8 το πρωί έως τις 19.30. Στη συνέχεια, από τις 20.00 έως τις 23.00 λειτουργούν ως πριβέ, κατόπιν ραντεβού.

Υπάρχουν και δύο σύγχρονες δεξαμενές, η «Κορώνεια», χωρητικότητας 15 ατόμων, και η «Αρτεμис», χωρητικότητας 18 ατόμων, οι οποίες διατίθενται πριβέ όλη την ημέρα, κατόπιν ραντεβού. Στα λουτρά υπάρχουν 8 δυνατότητα και για μεσάζ, κωρπη, πολυτεχνούς, ανέργους κτλ. (τηλ. 23940-22221. www.loutralagada.gr).

ΟΣΣΑ

Ενας από τους παλαιότερους και ιστορικούς οικισμούς, η Οσσα, χτισμένη στις πλαγιές του όρους Βερτίσκος, σε υψόμετρο 650 μ., προσ(α)καλεί ευχάριστα τον επισκέπτη με το πλούσιο αρχαιολογικό, λαογραφικό και αρχιτεκτονικό της ενδιαφέρον. Η αρχαία

Οσσα τοποθετείται λίγο ανατολικότερα του σημερινού οικισμού και αναφέρεται ως πόλη της Βισαλτίας, που έκοβε το δικό της νόμισμα. Στη νεότερη περίοδο είναι γνωστή ως τόπος καταγωγής της νεομάρτυρος Αγίας Κυράνας (1751). Το παλιό όνομα της Οσσας ήταν Βυσοσκά ή Βυσοσκά, από τα δέρματα που επεξεργάζονταν οι κάτοικοί της, οι οποίοι ασχολούνταν κυρίως με τη βυροδεψία, την υποδηματοποιία, το εμπόριο μαλλιών, ενώ οι γυναίκες ύφαιναν πολύχρωμα υφαντά.

Στο χωριό θα δείτε την εκκλησία των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, του 1804, με σπάνια τέχνη ξυλόγλυπτο τέμπλο και τις εικόνες Κουλακωτών ζωγράφων. Είναι και η εκκλησία της Αγίας Κυράνας (1840 – 1860), αφιερωμένη στην προστάτιδα του χωριού. Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού είναι γύρω στους 300, ο δε υπερδραστήριος Σύλλογος Οσσαίων «Η Αγία Κυράνα», μεταξύ άλλων, εστιάζει σε δράσεις πολιτιστικές, εκπαιδευτικές, πολιτιστικές, μέσα από ένα δίκτυο επισκέψιμων εκθεσιακών χώρων πολιτισμού. Η Λαογραφική Συλλογή της Οσσας δημιουργήθηκε τον Αύγουστο του 1992 από μια ομάδα νέων, με σκοπό τη διάσωση κάθε είδους αντικειμένου που έχει σχέση με την ιστορία και την παράδοση του χωριού. Από την άνοιξη του 2016 στεγάζεται σε αίθουσα του διατηρητέου Δημοτικού Σχολείου Οσσας, κτίσματος του 1926. Κατά τη διάρκεια της ξενάγησης, Αγγελο Μήτσα, βλέπουμε εργαλεία από την καθημερινή ζωή των κατοίκων, από την αγροτική ζωή, φωτογραφίες, υφαντά, εργαλεία υποδηματοποιίας και τσαγκαρικής κ.ά. Στόχος του Συλλόγου είναι να ιδρυθεί οργανωμένο «Τοπικό Μουσείο Οσσας»,

ΑΝΟΙΧΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Η ιδέα του Συλλόγου Οσσαίων «Η Αγία Κυράνα», μέρος της οποίας αποτελεί το παλιό παντοπωλείο, αλλά και το τσαγκαράδικο, το οποίο θα εγκατασταθεί σε μαγαζάκι μεταξύ Άνω και Κάτω Αγοράς. Ο Σύλλογος έχει καταθέσει πρόταση στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα Leader για τον αγροτουρισμό, με θέμα την αποκατάσταση παραδοσιακού κτιρίου στην Οσσα και μετατροπή του σε εκθετήριο ιστορίας της βυροδεψίας και υποδηματοποιίας, με τίτλο «Το κονάκι του παπουτσιού». Η αίτηση βρίσκεται σε στάδιο αξιολόγησης και ο Σύλλογος ευελπιστεί ότι η πρότασή του θα εγκριθεί. Η επισκεψή μας στην περιοχή πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του ταξιδιωτικού γραφείου «IOLE TRAVEL», με έδρα στον Λαγκαδά (τηλ. 23940-20531).

το οποίο θα στεγάζεται στη διατηρητέα οικία Χατζή και Χατζηχριστάκη, αφού πρώτα αναστηλωθεί και διαμορφωθεί κατάλληλα.

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ

Αλλη μια πολύ αξιόλογη προσπάθεια του Συλλόγου Οσσαίων «Η Αγία Κυράνα» είναι η πρωτοβουλία που πήρε, στο πλαίσιο του εορτασμού του Ευρωπαϊκού Έτους Πολιτιστικής Κληρονομιάς, όπως έχει οριστεί το 2018, να αποκαταστήσει το παλιό παντοπωλείο-μπακαλίκιο του Βασίλη Γρόλλιου, το οποίο λειτουργούσε στην Κάτω Αγορά του χωριού από το 1947 έως το 2004.

Όπως εξηγεί η πρόεδρος του Συλλόγου, Σοφία Καραϊωάννου, κατά τη διάρκεια της ξενάγησης, «θέλαμε να διατηρήσουμε τι είχε η Οσσα, και μάλλον τι δεν θα έχει από δω και πέρα, και έτσι μας ήρθε η ιδέα του παντοπωλείου».

Οι εργασίες επανάχρησης ξεκίνησαν με καθαρισμό, απεντόμωση και απολύμανση του χώρου, ενώ παράλληλα συλλέγονταν τα αντικείμενα που θα εντάσσονταν στο παλιό παντοπωλείο. Στη συνέχεια συντηρήθηκαν τα υφιστάμενα ξύλινα στοιχεία του κτίσματος -πατώματα, ταβάνια, ράφια και κουφώματα- και απομακρύνθηκε η νεότερη μεταλλική πόρτα που αντικαταστάθηκε με νέα ξύλινη, παραδοσιακού τύπου. Ο ξύλινος πάγκος και οι προθήκες, η παλιά ζυγαριά και οι κασέλες, τα κουτιά με τις κλωστές και τα κομπιά, οι νταμιτζάνες και τα μπουκάλια, οι παλιές μαθητικές τσάντες, συσκευασίες προϊόντων, σπάνιες μεταλλικές διαφημιστικές πινακίδες κ.ά. βρίσκονται στον νωσταλγικό χώρο του παλιού παντοπωλείου, τα εγκαίνια του οποίου πραγματοποιήθηκαν στις 10 Ιουνίου 2018. ●

Info

Πώς θα πάτε: Από Αθήνα ακολουθείτε την εθνική οδό για Θεσσαλονίκη και πριν φτάσετε στην είσοδο της πόλης, θα βγειτε στην έξοδο για Καβάλα, ακολουθώντας την Εγνατία Οδό, και στη συνέχεια στην έξοδο για Λαγκαδά. Συνολικά θα διανύσετε 520 χλμ. Από Θεσσαλονίκη ακολουθείτε την Εγνατία Οδό για Καβάλα, βγαίνετε στην έξοδο για Λαγκαδά, με κατεύθυνση στον τελικό σας προορισμό. Ο Λαγκαδάς απέχει 20 χλμ., η Οσσα 40 χλμ.

Πού θα μείνετε: Στον Λαγκαδά έχετε δύο επιλογές για διαμονή. Πρόκειται για το κομψό «Casa Verde» στην καρδιά της πόλης, που στεγάζεται σε νεοκλασικό κτίριο και διαθέτει 9 πολύ όμορφα δωμάτια με όλες τις σύγχρονες ανέσεις. Στο ισόγειο του ξενοδοχείου, που μετράει δύο χρόνια ζωής, λειτουργεί καφέ μπαρ μπιστρό (τηλ. 23940-20050). Σε κοντινή απόσταση, η δεύτερη επιλογή είναι το ξενοδοχείο «Lido», που λειτουργεί από το 1970, με 18 ανακαινισμένα συμπληρωματικά δωμάτια και χώρο για ηρωινό (τηλ. 23940-22653).

Tips

Λακανάς: Ιστορική έδρα του Δήμου Λαγκαδά είναι ο Λακανάς, εκεί όπου 19-21 Ιουνίου του 1913 έγινε η ιστορική μάχη Κιλκίς – Λακανά, όπου οι Έλληνες πολέμησαν εναντίον των Βούλγαρων. Στον Λακανά λειτουργεί Στρατιωτικό Μουσείο με εκθέματα -κειμήλια της ιστορικής μάχης κατά τον Β' Βαλκανικό Πόλεμο.

Βυζαντινό Μουσείο/Λαογραφικό Μουσείο Λαγκαδά: Τα δύο μουσεία, είναι επισκέψιμα, κατόπιν συνεννόησης με τον υπεύθυνο του Βυζαντινού και διευθυντή του Λαογραφικού Τμήματος Τοσμπάνη (τηλ. 6976-330671).

Λαογραφική Συλλογή Οσσας/Παλιό Παντοπωλείο: Τα εκθέματα της Λαογραφικής Συλλογής και το Παλιό Παντοπωλείο της Οσσας μπορείτε να δείτε, κατόπιν συνεννόησης, στα τηλέφωνα 6937-310301 και 6945-055380.

Κτήμα Μπαματζιμόπουλου: Το κτήμα του αείμνηστου Ανέστη Μπαματζιμόπουλου, που πρόσφατα έφυγε από τη ζωή, βρίσκεται στις πλαγιές του όρους Βερτίσκος, στην Οσσα, σε υψόμετρο 620 μ. Καταλαμβάνει έκταση 500 στρ., εκ των οποίων τα 240 στρ. καλλιεργούνται βιολογικά με ελληνικές και ξένες ποικιλίες. Είναι επισκέψιμο κατόπιν συνεννόησης (τηλ. 23940-91119).

Τοπικά προϊόντα/γεύσεις: Κρεατικά, τυροκομικά (κασέρι Σοχού, κατσίκιο τυρί, πιπεροτύρι, ανθότυρο, μωζήθρα κ.ά.), μέλι, γλυκά κουταλιού (ιδιαίτερο αυτό με την ντομάτα), λικέρ, κρασιά κ.τ.λ.

Νέοι εναντίον γερόντων

■ **ΑΚΟΥΩ ΔΙΑΡΚΩΣ** δύο εκδοχές για τις συντάξεις. Είναι και οι δύο τεκμηριωμένες. Οι υπερασπιστές και της μιας και της άλλης εκδοχής έχουν φανατικό ακροατήριο. Το επόμενο διάστημα θα δούμε ξανά τους μεν και τους δε να συγκρούονται μέσα από πύρινα άρθρα και με διαξιφισμούς σε τηλεοπτικά πάνελ, καθώς οι δικαστικές αποφάσεις που θα δικαιώνουν συνταξιούχους θα διαδέχονται η μια την άλλη.

Η πρώτη εκδοχή που ακούγεται κυρίως από ευρωπαϊστές φιλελεύθερους και νεαρής ηλικίας κατά κανόνα, λέει ότι είναι αδιανόπιο ο νέος εργαζόμενος επιστήμονας να παίρνει 400 έως 600 ευρώ και ο κατ' αντιστοιχία συνταξιούχος που κατείχε την ίδια θέση να παίρνει 1.500 ευρώ. Είναι μία άδικη σχέση που οδηγεί σε πλήρη φτωχοποίηση και σταδιακή περιθωριοποίηση τη νέα γενιά. Αυτοί οι νέοι δεν θα μπορούσαν ποτέ να γίνουν αυτόνομοι πολίτες, να δημιουργήσουν οικογένεια και να στηρίξουν την ανάπτυξη της χώρας. Αναγκαστικά θα ζούνε στα σπίτια των γονιών τους και θα συμπληρώνουν το εισόδημά τους με τη σύνταξη του παππού. Τι σόι κράτος δικαίου είναι αυτό που αναδιανέμει τη φτώχεια με επιδότηση-χαρτζιλίκι της τρίτης ηλικίας προς την πρώτη. Είναι μια άνιση αδιέξοδη σχέση που οδηγεί

σε μόνιμη στρέβλωση. Δεν μπορεί η παλιά γενιά να στραγγίσει και την τελευταία σταγόνα του νερού που έχει απομείνει στο βαρέλι της ελληνικής οικονομίας, οδηγώντας σε μόνιμη δίψα νέους μορφωμένους ανθρώπους. Και στο κάτω-κάτω της γραφής σε μια χώρα που έχει τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα πώς αυτοί οι άνθρωποι θα κάνουν παιδιά, εάν δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ούτε καν τη δική τους επιβίωση;

ΥΠΑΡΧΕΙ και η δεύτερη εκδοχή. Εξίσου καλοί επιστήμονες, μεγαλύτεροι σε ηλικία, υποστηρίζουν ότι μία κοινωνία που δεν μπορεί να εξασφαλίσει αξιοπρεπή γεράματα σε αδύναμους ανθρώπους είναι μια πρωτόγονη κοινωνία που δεν δικαιούται να καυχιέται ότι ανήκει στον δυτικό κόσμο. Ένας απόμαχος της ζωής υποσιτισμένος, χωρίς φάρμακα, χωρίς θέρμανση και χωρίς εύκολη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας είναι ένας άρρωστος δυστυχισμένος, που η εικόνα του και μόνο προκαλεί θλίψη και ντροπή στη νεότερη γενιά που δεν μπορεί να τον προστατεύσει. Η αδικία γίνεται ακόμη μεγαλύτερη αν αυτοί οι ηλικιωμένοι που περφορονούνται έχουν δουλέψει 40 και περισσότερα χρόνια, έχουν πληρώσει τα ένησημά

τους στο ακέραιο και έχουν επενδύσει τις οικονομίες τους στον κουμπαρά της δημόσιας ασφάλισης του κράτους ώστε να μην καταλήξουν επαίτες στο τέλος του βίου τους.

Και οι δύο θεωρίες ακούγονται σωστές, ιδιαίτερα μάλιστα όταν ο αφηγητής-επιστήμονας τεκμηριώνει τη θέση του με παραδείγματα που με ευκολία βρίσκει στον οικογενειακό του περίγυρο. Είμαστε λοιπόν σε αδιέξοδο. Και πρέπει και αυτή και η επόμενη κυβέρνηση να διαλέξουν με ποιους θα πάνε και ποιους θα αφήσουν αν δεν γίνει άμεσα η ανατροπή.

ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΟ να εγκαταλείψει τη νέα γενιά στην τύχη της η πολιτεία. Εξαιρετικά άδικο γιατί σε μια τέτοια περίπτωση η χώρα δεν έχει μέλλον. Είναι ανήθικο, όμως, οι κυβερνήτες να περιφρονήσουν την τρίτη ηλικία. Ετσι, όποιος μεγάλος άνθρωπος είχε την πρόνοια και την άνεση να κάνει αποταμίευση ή έχει ευκατάστατα παιδιά, αυτός θα καταφέρει να επιβιώσει και να ζήσει αξιοπρεπώς. Οι άλλοι θα μείνουν στο έλεος της τύχης. Και αυτό είναι εξίσου άδικο και θλιβερό καθώς αναβιώνει τον «γερόβραχο» σε μια νέα εκδοχή. Ξέρετε, εκείνο τον βράχο από τον οποίο έρριχναν τα παιδιά τους ηλικιωμένους γονείς τους, για να

j.politis@realnews.gr

γράφει

ο **ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΟΛΙΤΗΣ**

μη γίνονται βάρος στους νεότερους, όταν δεν είχαν πλέον τη δύναμη να προσφέρουν στην οικογένεια.

Εάν αυτή η δημόσια συζήτηση συνεχιστεί, θα στραφούν οι νέοι εναντίον των γέροντων, που δόθηκαν συνεχίζουν να αδειάζουν τον κορβανά του κράτους σε βάρος του. Θα χάσουμε ξανά τον μπουσούλα μέσα από ένα κυνήγι μαγισσών, ενώ πολλοί θα έχουν δίκιο και όλοι άδικο.

Επιπλέον, θα ενταθεί το τροπάρι ότι οι δικαστές κάνουν δημοσιονομική πολιτική. Αυτός είναι ένας νέος παραλογισμός της ελληνικής κοινωνίας. Θα αφαιρέσουμε δηλαδή το δικαίωμα στον δικαστή να δικάζει; Σε μια σύγχρονη δημοκρατία ο διαιτητής των διαφορών του κράτους με τον πολίτη είναι εκ των πραγμάτων η Δικαιοσύνη. Αν τα δικαστήρια πάψουν να υπάρχουν, τότε θα λύνουμε τις διαφορές μας με κουμπούρια. Ποιοι τρελοί

ισχυρίζονται ότι οι δικαστές δεν έχουν δικαίωμα να αποκαθιστούν συνταξιούχους που αδικήθηκαν; Αν θέλει κάποιος να μιλήσουμε για την ποιότητα των δικαστικών αποφάσεων και αν οι δικαστές που χειρίζονται αυτά τα θέματα γνωρίζουν δημόσια οικονομικά, ώστε να αντιλαμβάνονται τις συνέπειες των αποφάσεων για το κοινωνικό σύνολο, αυτό είναι άλλη τάξεως θέμα. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορεί μια δημοκρατική πολιτεία να ακυρώσει το δικαίωμα οποιουδήποτε αισθανόταν αδικημένος να προσφύγει στη Δικαιοσύνη. Οπως και είναι αδιανόπιο μια τελεσίδικη δικαστική απόφαση να μη γίνει εκτελεστή. Τότε μπαίνουμε σε επικίνδυνα μονοπάτια ολοκληρωτισμού.

Υπάρχει λύση; Ναι, υπάρχει και είναι μία και μοναδική και ας ακούγεται κοινοτοπία. Αντί της σύγκρουσης για το ποιος θα πάρει πιο μεγάλο κομμάτι από τη μικρή πίτα που γίνεται όλο και μικρότερη, να μεγαλώσουμε αυτή την πίτα. Πώς θα γίνει; Με έκρηξη ανάπτυξης. Που αυτή θα είναι η πατριωτική επανάσταση της νέας εποχής. Και δεν θα έχει ούτε αριστερό ούτε δεξιό πρόσημο. Υπάρχει ανάγκη επιβίωσης. Να αλλάξουμε τώρα τους όρους του παιχνιδιού, για να προσελκύσουμε ξένο πλούτο στη χώρα. Γρήγορα, με απλές διαδικασίες, που θα προσπερνούν το γραφειοκρατικό τέρας του Δημοσίου που υπηρετεί μόνο τη δική του επιβίωση και τη διαίωσή του στο διηνεκές εις βάρος της κοινωνίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Γέφυρα με την αγορά εργασίας

Προτεραιότητα η στήριξη της νέας γενιάς

Πρωταγωνιστικό ρόλο στη σύγκλιση της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης με την αγορά εργασίας αναλαμβάνει η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, μέσα από την υλοποίηση ενός τετραετούς καινοτόμου προγράμματος υποτροφιών. Σε μία εποχή που η Ελλάδα μαστίζεται από υψηλά ποσοστά ανεργίας στις νέες ηλικίες και αόληνα και περισσότεροι νέοι επιλέγουν να φύγουν στο εξωτερικό, η Εθνική Τράπεζα, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), δημιούργησε ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα που συνδυάζει υποτροφία για μεταπτυχιακές σπουδές, πρακτική άσκηση και ένταξη στην αγορά εργασίας.

Το πρόγραμμα, το οποίο υλοποιήθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 2014, αναπτύσσεται σε δύο στάδια. Κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου, οι 100 συμμετέχοντες λαμβάνουν υποτροφία από το ΙΚΥ για μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα και παράλληλα πραγματοποιούν την πρακτική τους άσκηση στην Εθνική Τράπεζα. Κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου, οι υποτρόφοι προσλαμβάνονται στην τράπεζα για 2 χρόνια και ενταχίζονται στην πραγματική αγορά εργασίας.

Ένα καινοτόμο πρόγραμμα υποτροφιών για 100 νέους, το οποίο συνδυάζει μεταπτυχιακές σπουδές, πρακτική άσκηση και ένταξη στην αγορά εργασίας, υλοποιεί η Εθνική Τράπεζα

μετέχουν στο πρόγραμμα της τράπεζας, υπογράφουμε ότι η Εθνική στηρίζει αυτούς που κοιτούν μπροστά, αυτούς που οραματίζονται, που εξελίσσονται και διαμορφώνουν το μέλλον. «Επενδύουμε στα νέα μυαλά, στη φαντασία, στη δημιουργικότητα και στην τόλμη των νέων ανθρώπων. Επιβραβεύουμε την αριστεία και τη συνεχή προσπάθεια για το καλύτερο. Εσείς είστε το αύριο», επισήμανε ο Κ. Μικαηλίδης. «Εμείς σας βοηθούμε να γνωρίσετε πώς μετουσιώνεται η θεωρητική γνώση σε πρακτική και

Τράπεζα, μία ευκαιρία που θα πρέπει να την αξιοποιήσετε και να ωφεληθούμε όλοι», υπογράμμισε. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος τα προηγούμενα έτη, η συντριπτική πλειονότητα των συμμετεχόντων συνεχίζει να απασχολείται στην τράπεζα και πέραν της 4ετίας. Μεγάλη έμφαση στη συνεργασία της Εθνικής με το ΙΚΥ έδωσε ο πρόεδρος του Ίδρυματος, **Κυριάκος Αθανασίου**, τονίζοντας ότι αποτελεί ένα πολύ καλό παράδειγμα που επιβεβαιώνει ότι η σύμμορξη μεταξύ φορέων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα μπορεί να είναι ιδιαίτερα θετική για την οικονομία και τον τόπο μας. Ο Κυρ. Αθανασίου μίλησε ακόμη για την αξία των ίδιων των μεταπτυχιακών φοιτητών που θα εκπαιδευτούν και θα εργαστούν στην Εθνική Τράπεζα και επισήμανε τη βαθιά ικανοποίηση που εκφράζουν οι 100 υποτρόφοι οι οποίοι συμμετείχαν στο προηγούμενο πρόγραμμα.

Στο πλαίσιο της προγραμματικής συμφωνίας με το ΙΚΥ, προβλέπεται επίσης η χορήγηση από την Εθνική Τράπεζα πέντε υποτροφιών για την εκπόνηση διδακτορικών διατριβών στο εξωτερικό. Επιπλέον, στην προσπάθεια να ενισχυθούν περαιτέρω η εξωστρέφεια και η συμμετο-

Στο πλαίσιο έναρξης του προγράμματος, λίγες ημέρες πριν, διοργανώθηκε εισαγωγική ημερίδα για την υποδοχή των 100 υποτρόφων στον όμιλο της Εθνικής. Ο πρόεδρος της Εθνικής Τράπεζας, **Κώστας Μικαηλίδης**, καλωσόριζοντας τους 100 αριστούχους που θα συμ-

ερείς με τη σειρά σας θα μας εμπλουτίσετε και θα μας βοηθήσετε να δούμε τον κόσμο και την προοπτική της τράπεζας μέσα από τα δικά σας μάτια», συμπλήρωσε.

Στρατηγική απόφαση

Η έμπρακτη στήριξη της νέας γενιάς αποτελούσε ανάκαθεν στρατηγική επιλογή για την Εθνική Τράπεζα. Με τη δυσχερή οικονομική συγκυρία των τελευταίων ετών και με την ανεργία στις νέες ηλικίες να κινείται σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, προτεραιότητα για την Εθνική Τράπεζα αποτέλεσε η ανάληψη ενεργού ρόλου, με στόχο τη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την πραγματική αγορά εργασίας. Πρωτοβουλία, την οποία έχει μεγάλη ανάγκη η Ελλάδα στο πλαίσιο του αναπτυξιακού της μετασχηματισμού.

Για την απόφαση της τράπεζας να επενδύει στη νέα γενιά και ειδικότερα στους νέους που αριστεύουν μίλησε από την πλευρά του ο διευθύνων σύμβουλος της Εθνικής, **Παύλος Μυλωνάς**. «Είμαι ενθουσιασμένος που βλέπω τη νέα γενιά, γιατί έχει γερά θεμέλια και πιστεύω σε αυτήν. Είναι παράλληλα μία ευκαιρία μεγάλη για όλους εσάς να δουλέψετε στην Εθνική

χί Ελλήνων φοιτητών σε διεθνείς επιστημονικούς διαγωνισμούς, η Εθνική Τράπεζα ανέλαβε τη χρηματοδότηση ομάδων φοιτητών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας σε διεθνείς διαγωνισμούς για τρία συνεχόμενα έτη.

Η παιδεία στο επίκεντρο

Αναγνωρίζοντας την ευθύνη της προς την κοινωνία και με στόχο να συμβάλει στην ενίσχυση της νέας γενιάς και στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης, η Εθνική Τράπεζα αναλαμβάνει διαχρονικά σημαντικές πρωτοβουλίες και υποστηρίζει την παιδεία με πλήθος δράσεων. Μεταξύ αυτών είναι η παροχή υποτροφιών σε αριστούχους φοιτητές, καθώς και η στήριξη του ερευνητικού έργου σε ΑΕΙ και σε ΑΤΕΙ της χώρας. Ακόμη, όπως ανέφερε η διευθύντρια Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης της Εθνικής, **Ιωάννα Σαπουνιτζή**, στις εν λόγω δράσεις περιλαμβάνονται και η αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης με τη δημιουργία πρότυπων Εργαστηρίων Ανοικτών Τεχνολογιών σε δημόσια σχολεία της χώρας, η διάθεση χιλιάδων ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και η ενίσχυση βιβλιοθηκών σε σχολεία όλης της ελληνικής επικράτειας.

ΑΠΟΨΗ

Τι φταίει για την υπογεννητικότητα;

Συζήτηση στη Βουλή για το δημογραφικό πρόβλημα έγινε προχθές. Και ακούστηκαν πολλά. Για τις αιτίες του προβλήματος, αλλά και για τις λύσεις.

Στο επίκεντρο της σκέψης και της πρακτικής σχεδόν όλων των πολιτικών πλευρών όμως, η κρίση και η λιτότητα. Κύρια αίτια της υπογεννητικότητας, η φτωχοποίηση των Ελλήνων και η ανασφάλεια των νέων ζευγαριών να φέρουν παιδιά στον κόσμο.

Είναι όμως, έτσι;

Όχι, κατά την άποψη μας.

Και είναι μία ακόμα φορά που η πολιτική αποδεικνύει ότι μάλλον δεν αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει στην κοινωνία και τι πρέπει να κάνει για να ηγηθεί της κοινωνίας, όπως είναι ο ρόλος της.

Καλή και χρήσιμη η οικονομική ενίσχυση των οικογενειών. Ακόμα καλύτερη η αλλαγή του φορολογικού μοντέλου, ώστε να μην τιμωρούνται οι... έχοντες παιδιά. Και μαζί, η διαμόρφωση ενός σχεδίου ώστε η δημόσια και δωρεάν παιδεία, μαζί με τη δημόσια και δωρεάν υγεία να μην κοστίζουν... δέκα φορτηγά ευρώ σε κάθε οικογένεια για τα παιδιά της.

Όμως, εάν η υπογεννητικότητα ήταν οικονομικό ζήτημα, τότε οι πλούσιοι θα είχαν από 7-8 παιδιά ο καθένας και οι φτωχοί κανένα. Συνήθως, συμβαίνει το αντίθετο. Η υπογεννητικότητα συνήθως είναι απότοκο της ευημερίας. Και για να εξηγούμαστε: Της υλικής ευημερίας, στην οποία όμως απουσιάζει η ηθική ευημερία και η συναίσθηση της διαχρονικότητας ή της συνέχειας που υπάρχει σε μία κοινωνία, εν προκειμένω στην ελληνική.

Γιατί δεν κάνουν παιδιά οι Έλληνες, λοιπόν; Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, για να μην... βασανιστούν! Τα παιδιά αποτελούν μεγάλη ευθύνη, δημιουργούν «βάρος» και περιορίζουν τους γονείς τους. Όσο περνούν τα χρόνια, όλο και λιγότεροι θέλουν να μπουν σε αυτά τα βάσανα. Και δεν θέλουν να μπουν γιατί κανένας δεν τους είπε και δεν τους έδειξε ποτέ την αξία της οικογένειας. Κανένας δεν τους έβαλε στο μυαλό τον πλούτο που σηματοδοτεί μία μεγάλη οικογένεια, ούτε καν τη συναίσθηση πως... δεν υπάρχει Ελλάδα χωρίς Έλληνες!

Ναι, ο καθένας έχει το δικαίωμα να διαθέτει τον εαυτό του όπως θέλει. Αρκεί όμως να είναι ενημερωμένος και συνειδητοποιημένος σε ό,τι κάνει. Και στην Ελλάδα, ακόμα και στο ζήτημα «οικογένεια», αντιμετωπίζουμε σοβαρότατο έλλειμμα γνώσης και συνείδησης.